

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

21. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

25. KVĚTNA 2014

Z obsahu:

O radě

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci na náměstí
Sv. Petra v Římě
7. května 2014
- strana 2 -

Nanebevstoupení Krista -

Ježíšův návrat k Otci

P. Bernhard Speringer
- strana 4 -

Na cestě do věčnosti

P. Mieczysław
Piotrowski TChr
- strana 5 -

Exorcista a filosof Sante

Babolin o ďáblu

- strana 8 -

Oslava sv. Jana

Sarkandra v Olomouci

Homilie olomouckého
biskupa Mons. Josefa
Hrdličky 6. května 2014
- strana 9 -

„Libanon na rozcestí!“

(2 - dokončení)

Jean Claude Antakli
- strana 10 -

Generální shromáždění Papežských misijních děl

- Řím 5.-10. 5. 2014

- strana 12 -

Propaganda proti církvi (5)

Grzegorz Kucharczyk
- strana 13 -

Benvenuto Tisi (1481-1559): Nanebevstoupení Páně

Editorial

„Oběma nohama na zemi, srdcem v nebi,“ (bl. Matka Tereza, str. 4) mohlo by být motto tohoto čísla Světla i následujících dní. Je před námi týden, v němž se spojujeme se světem při Dni modliteb za pronásledované křesťany (dnešní neděle), spolu s učedníky hledíme k nebi, kam ke svému Otci vystupuje zmrtvýchvstalý Ježíš, a končíme v sobotu 31. května svátkem Navštívení Panny Marie – ta, která právě přijala Boha do svého lůna, jde v čisté lásce pomoci své příbuzné, dělí se o radost z Boží moci a nese s sebou požehnání pro celé lidstvo.

Ježíšovo nanebevstoupení nás upíná k cíli naší pozemské cesty: dovést svou duši skrze Ježíšovo dílo vykoupění zpět do domu Otcova, kde budeme se všemi svatými oslavovat Nejsvětější Trojici. To jsou stručné dějiny spásy, poznamenané hříchem člověka v ráji.

A právě hřích brání naší cestě ke spáse. Člověk ve své oslabené přirozenosti podléhá svodům ďábla a stává se proti Bohu. Tragédie nastává ve chvíli, kdy hřích v člověku zcela zničí vnímavost pro Boží lásku, ten pak začne pohrdat Božím milosrdenstvím a ocitne se v zajetí satana. Tuto reálnou hrozbu i pro každého z nás můžeme vyčíst ve svědectví neurochirurga Alexandra Ebena, který prožil klinickou smrt. (str. 5) Mocnou ochranou před touto tragédií je modlitba. Modlitba je dar. Ten, kdo dostal dar víry, je zcela jistě uschopněn k modlitbě. Ale i člověk nevěřící není možností modlitby zbaven: má prosit Boha o světlo, aby věděl, co má konat...

Dvě věci se nám nabízejí pro boj s ďáblem – modlitba a láska. V Roce rodiny je povzbuzením paradoxně slovo samotného ďábla: „Jak nesnáším, když se milují!“ (str. 8) Exorcista Sante Babolin ukazuje sílu manželské lásky, na kterou je i ďábel krátký. Oč více musí žárlit na lásku člověka k Bohu!

Hřích je také zdrojem útisku člověka, pronásledování křesťanů. U svatých se můžeme poučit, jak s takovou situací zacházet. Krásně to vylíčil ve své homilii při liturgické oslavě sv. Jana Sarkandra olomoucký biskup Mons. Josef Hrdlička. (str. 9) I dnes jde o osud světa i o přežití národa. Katolický křesťan se stává jakoby živou monstrancí poté, co přijal při mši svaté Tělo Kristovo a nese je v srdci do různých míst, kam se po odchodu z kostela vrací.

Proto mají svou důležitost i místa pokoje, kterými jsou především kláštery, jak to dosvědčuje i rozhovor se sestrou Mariettou. (str. 10) V kontrastu s tím je pak téma protikatolické propagandy, k němuž se po delší odmlce vracíme. (str. 13) Jak živá skutečnost je to i dnes!

Na závěr přijmeme dobrou radu z katecheze Svatého otce: „Jdi k Matce Boží a ona ti poví, co máš dělat.“

Daniel Dehner

O radě

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Sv. Petra v Římě 7. května 2014

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Ve čtení jsme slyšeli úryvek ze žaltáře, který říká: „Velebím Hospodina, že mi byl rádcem, k tomu mě i za noci vybízí mé nitro.“ (Ž 16,7) A to je další z darů Ducha Svatého, totiž *rada*. Víme, jak důležitá je možnost spolehnout se v delikátních situacích na radu moudrých lidí, kteří nás mají rádi. Skrze dar rady osvětluje sám Bůh svým Duchem naše srdce, aby nám dal pochopit, jak máme správně mluvit či jednat a kterou cestou se ubírat. Jak ale tento dar působí v nás?

Duch Svatý, jakmile jej přijmeme a uhostíme ve svém srdci, nás ihned vybavuje vnímavostí ke svému hlasu a usměrňuje naše myšlenky, citění a úmysly podle Božího srdce. Současně nás stále více nabádá, abychom svůj vnitřní zrak obrátili k Ježíši, jakožto vzoru našeho způsobu jednání a vztahování k Bohu Otci a bratřím. Rada je tedy dar, kterým Duch Svatý *uschopňuje naše svědomí učinit konkrétní rozhodnutí ve společenství s Bohem* podle Ježíšovy logiky a jeho evangelia. Takto nám Duch Svatý dává vnitřně růst, umožňuje nám růst pozitivně a ve společenství a pomáhá nám nepropadnout egoismu a vlastnímu způsobu vidění věcí. Duch nám tak pomáhá růst a také vidět ve sdílení. Podstatnou podmínkou uchování tohoto daru je modlitba. K tématu modlitby se stále vracíme. Modlitba je velmi důležitá. Modlit se modlitbami, které známe od dětství, ale modlit se také vlastními slovy. Prosit Pána: „Pomoz mi, Pane, porad mi, co mám nyní dělat.“ Modlitbou vytváříme prostor pro příchod Ducha, aby nám v oné chvíli pomohl, poradil v tom, co máme konat. Nikdy nezapomínejme na modlitbu. Nikdo si nevšimne, když se modlíme v autobuse, na ulici; když se modlíme mlčky srdcem. Využijme těchto chvil k modlitbě a modleme se, aby nám Duch udělil dar rady.

V důvěrném kontaktu s Bohem a nasloucháním jeho slovu postupně odkládáme svoji osobní logiku, nezdědikanou uzavřenost, předsudky a ambicemi, a učíme se naopak klást Pánu otázky: Jaká je Tvoje vůle? Co se líbí Tobě? Takto v nás uzrává *hluboký*, takřka přirozený *souzvuk* v Duchu, a zakoušíme, jak pravdivá jsou Ježíšova slova z Matoušova evangelia: „Nedělejte si starosti, jak nebo co máte mluvit, protože v tu chvíli vám bude dáno, co máte mluvit.“ (Mt 10,19) Duch Svatý nám radí, ale my musíme dát prostor Duchu, aby nám mohl poradit. A dát mu prostor znamená modlit se, aby přicházel a stále nám pomáhal.

Jako všechny ostatní dary Ducha je také rada *pokladem celého křesťanského společenství*. Pán k nám promlouvá nejenom ve skrytu srdce, ale také skrze hlas a svědectví bratří. Je to opravdu velký dar, můžeme-li se setkat s muži a ženami víry, kteří nám v komplikovaných a významných životních situacích pomohou osvětlit naše srdce, abychom rozpoznali Pánovu vůli!

Vzpomínám si, že jsem jednou v mariánské svatyni Lujan byl ve zpovědnici, před níž byla dlouhá fronta. Stál tam také jeden hoch s náušnicemi, tetováním a podobně... A přišel mi říci, co se mu přihodilo. Byl to velký, obtížný problém. A řekl mi: „Vyprávěl jsem to svojí mamě a ta mi řekla: »Jdi k Matce Boží a ona ti poví, co máš dělat.«“ Ano, to byla žena, která měla dar rady. Nevěděla, jak synův problém vyřešit, ale ukázala mu správnou cestu: „Jdi za Matkou Boží a ona ti poví.“ Toto je dar rady. Ona pokorná a prostá žena dala synovi tu nejopravdovější radu. A ten hoch mi pak řekl: „Hleděl jsem na Matku Boží a slyšel, že mám udělat to a to...“ Nemusel jsem dotyčným vůbec nic říkat, všechno již řekla jeho maminka a on sám. To

Dokončení na str. 10

Cesta života

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

*Toho, kdo mě miluje, i já budu milovat
a dám se mu poznat.*

Když tě dnes Ježíš zve k sobě do Večeřadla mezi své nejbližší, je to pro tebe velké významování. Rozhodně to nechápej jako samozřejmost. To, o čem se chystá hovořit, je určeno jeho důvěrným přátelům. Připrav se proto v duchu na dnešní rozhovor s ním lépe, než kdyby ses chystal k přijetí nejvyššího možného významování, jakého by se ti zde na zemi mohlo dostat.

Doposud jsi mohl prodlévat v Ježíšově blízkosti, naslouchat jeho slovům, pozorovat jeho obdivuhodné skutky lásky a slitovnosti. Ale dnes mu jde o mnohem více. Chce tě pozvat přímo k sobě domů, do soukromí svého božského života, chce tě uvést v nejvyšší důvěrnosti přímo do svého nejtajnějšího tajemství, svěřit se ti se svým vnitřním bytím tak, abys je s ním mohl sdílet i ty. Pros Ducha Svatého, abys mu dobře porozuměl:

„Já nežiji sám v sobě. Můj život je trvalým tajemným společenstvím s Otcem a Duchem. Sestoupil jsem k tobě jen proto, abych tě pozval k nám, do naší společnosti, do samého středu našeho života. Náš život je výheň nejvyšší a nejdokonalejší blaženosti. Chceš vstoupit k nám? Ukážu ti cestu.

Nemusíš se bát. Můj Otec ti dal svůj zákon. Já jsem přišel, abych ho naplnil. Přijmi jej. Je to tvoje cesta, po které k nám přijdeš a na které nebudeš sám. Budeš-li mě opravdu milovat tak, že zachováš má přikázání, můj Otec, který mě miluje, miluje ty, kteří milují mne, a dá ti Ducha pravdy. Ten tě naučí, jak krásné je všechno to, co od tebe žádám. Žádám to jen proto, abys i ty mohl být se mnou tam, kde jsem já. Můj Duch je pravé světlo, ve kterém poznáváte Otce a Otec poznává mne. S naším Duchem v tobě zůstává naše světlo a naše láska. A naše světlo a naše láska – to je náš život. Dal jsem ti tedy svá přikázání, protože můj Otec i já tě chceme milovat a chceme ti seslat svého Ducha, abychom mohli žít my v tobě a ty v nás. Kde je láska, tam přebývá i světlo. Když se budeme opravdu milovat, dám ti poznat sebe a naše tajemství.“

Zastav se v tichu a dopřej si čas, abys mohl domyslet toto šokující Ježíšovo sdělení, které je pozváním a současně vyznáním lásky. Jestliže máš dojem, že to překračuje všechnu tvou představivost a tvé myšlení, popros Pána, aby ti svá slova znovu zopakoval.

Můžeš si nyní porovnat, jaká skutečná propast existuje mezi tímto projektem Boží velkodušnosti a tak často deformovanou lidskou představou, že Bůh je zasmušilý stařec, který odněkud zdaleka slídí za člověkem a svými necitelnými příkazy mu kazí každé potěšení. To je pohled těch, kdo nejsou schopni přijmout Ducha, kteří ho *nevidí a neznají*, protože si zamilovali jen sami sebe a představa nekonečné bytosti, která nezištně miluje a rozdává sama sebe, je jim naprosto cizí a nepředstavitelná. Bůh, jak si ho představují, je umocněnou projekcí jejich vlastního sobectví. Takto pokřivenou postavu Boha je ovšem těžké si zamilovat, naopak vede člověka k zaslepené kritice nejvyšší bytosti, staví ho do role pyšného samospasitele a prométheovského osvoboditele z područí „necitelného a panovačného boha“.

Pán ti však vysvětluje, že důvod, proč ti Bůh dává svá přikázání, je zcela opačný. Jsou projevem nejvyšší Boží lásky. Bůh, který by nemiloval tak, jak o tom mluví Boží Syn, je absurdní stejně jako hranatý kruh. Bůh je Bohem právě proto, že dokonale miluje. Jen jeho láska ho přiměla, aby vykročil ze svého bytí a dal průchod své štědré lásce tím, že stvořil svět a v něm člověka, kterému nezištně nabídl účast na svém blaženém životě a nejšťedřejší vzájemnosti.

Boží láska – to je rozdávání sama sebe. Jak nesmírně na tom Bohu záleží, můžeš poznat z toho, že dokonce ve svém Synu sám vytrpěl smrt, *spravedlivý za nespravedlivé, jen aby nás přivedl k sobě.*

Ježíšova přikázání nemají jiný cíl než být dokonalým návodem, jak můžeš ve svém životě uprostřed lidského společenství následovat Boží způsob chování a jednání tak, že i ty rozdáváš sám sebe. Pak můžeš i v tomto slzavém údolí navzdory všem nepřijemnostem, strádání a bolestem zakoušet podíl na té blaženosti, kterou Bůh žije sám v sobě. Sdíli svůj život s tebou v té míře, v jaké ty sdílíš jeho způsob jednání: *dobrotu, pokoru, mírnost, sho-*

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 8,5–8.14–17

Filip přišel do hlavního samařského města a hlásal tam Krista. Všichni lidé dávali pozor na to, co Filip mluví, protože slyšeli a viděli, že dělá zázraky. Z mnoha posedlých totiž vycházeli nečistí duchové s velkým křikem. Také bylo uzdraveno mnoho ochrnutých a chromých. Celé město se z toho převelice radovalo. Když se apoštolové v Jeruzalémě dověděli, že Samařsko přijalo Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana. Ti tam přišli a modlili se za ně, aby dostali Ducha Svatého. Do té doby totiž na nikoho z nich nesestoupil, byli jen pokřtěni ve jménu Pána Ježíše. Vložili tedy na ně ruce, a oni přijali Ducha Svatého.

2. čtení – 1 Petr 3,15–18

Milování!

Mějte v srdci posvátnou úctu ke Kristu jako k Pánu a buďte stále připraveni obhájit se před každým, kdo se vás ptá po důvodech vaší naděje, ale ovšem s jemností a skromností. Musíte však mít přitom sami dobré svědomí! Pak se budou muset zastydět za své špatné řeči ti, kdo pomlouvají vaše dobré křesťanské chování. Je přece lépe, abyste snášeli utrpení – chce-li to tak Bůh – za to, že jednáte dobře, než za to, že jste udělali něco špatného. Vždyť i Kristus vytrpěl jednou smrt za hříchy, *spravedlivý za nespravedlivé, aby nás smířil s Bohem. Byl sice usmrčen podle těla, ale podle ducha dostal nový život.*

Dokončení na str. 6

vívavost. ⁽¹⁾ Ježíš tě navíc ujišťuje, že máš *připravené místo* v Božím lůně, kde už nic nemůže stát v cestě tvé dokonalé účasti na jeho životě. Až pak uvidíš tvář v tvář toho, který ti umožnil, aby ses mu podobal a důvěrně se s ním stýkal, utoneš v závratném pocitu štěstí a celá věčnost se ti bude zdát krátká na to, abys vzdal náležitou chválu svému Stvořiteli, Vykupiteli a Posvětiteli.

Jásejte Bohu všechny země, opěvujte slávu jeho jména, vzdějte mu velkolepou chválu. Řekněte Bohu: „Jak úžasná jsou tvoje díla!“ ⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Gal 5,22; ⁽²⁾ resp. žalm 66

Nanebevstoupení Krista – Ježíšův návrat k Otci

Dokonání a vyvrcholení Ježíšova poslání

Nanebevstoupení je dokonání a vyvrcholení Ježíšova poslání, které začalo tím, že se Ježíš stal člověkem z Panny Marie. Nanebevstoupení znamená návrat k Otci. Kristus splnil vůli svého Otce. Svým životem, utrpením na kříži a svým zmrtnýchvstáním vykoupil svět a teď sedí po pravici Boží.

Čtyřicet dnů po svém zmrtnýchvstání se zjevil svým blízkým a ukázal jim, že žije. Poučil je a „připomněl“ jim, co jim už dříve řekl. Ukázal jim, že podle Písma se všechno muselo tak stát – že Boží plán spásy pro svět mohl být vyplněn jenom tímto způsobem. Dal jim plnou moc odpouštět hříchy a jednat a působit jeho jménem. Potěšil je a posílil. Teď, čtyřicet dnů po zmrtnýchvstání, se jim zjevil naposled. Dal jim poslední pokyny a vedl je na Olivovou horu. Je to jeho poslední pochod. Sedm týdnů předtím, v noci o Zeleném čtvrtku, šel také touto cestou na Olivovou horu.

- Tenkrát apoštolové zoufali uprchli. Následovalo zajetí, utrpení, ukřižování.
- Teď, po vstupu na nebesa, se vrátili zpátky s radostí, i když to bylo rozloučení.
- Tenkrát to byl krok do noci utrpení.
- Teď to je krok do nebeské slávy u Otce.

Co myslí církev, když zvěstuje Ježíše jako toho, který „vstoupil na nebesa“? Odpověď najdeme ve vyznání víry: „Vstoupil na nebesa a sedí po pravici Otce.“ To, že Ježíš vstoupil na nebesa, znamená, že sedí po pravici Otce, tedy že své lidství vzal do světa Božího a že byl korunován na Pána a hlavu všeho stvoření, jak říká svatý Pavel.

Východní církev pochopila význam zmrtnýchvstání a nanebevstoupení Ježíše z jiné perspektivy a zcela jiným způsobem. To se vyjadřuje ve východním umění, zvláště v ikonách východní církve. V západních církvích se zobrazuje Zmrtnýchvstalý většinou jako ten, který vystupuje z hory jako vítěz. Drží v ruce kříž jako žezlo a ukazuje, že je vskutku Boží Syn.

Ve východní církvi jsou ikony a obrazy Zmrtnýchvstalého jiné. On je ten, který sestoupil. Dolů do říše smrti. Tam bere Adama a Evu za ruce a vyvádí je „nahoru“ do

ráje. Za nimi je nesčítelný zástup žen a mužů, kteří toužebně očekávají vykoupení. Kristus, ten Zmrtnýchvstalý, otevírá brány ráje a vede vykoupené do věčné blaženosti.

Tak jako Bůh kdysi vyvedl národ z egyptského otroctví vodou Rudého moře do zaslíbené země, tak vede Ježíš v nových Velikonocích vykoupené křtem do domu Otce, jehož jsou dětmi. Tak Ježíš povede také každého z nás jednoho dne z hrobu k věčnému životu. Při svém nanebevstoupení nás předchází – aby nám připravil místo. A všechny, které zachránil, všechny vykoupené vezme s sebou.

„Proč tu stojíte a hledíte k nebi?“

Učedníci byli tak uchváteni touto událostí nanebevstoupení, že se ještě dlouho dívali k nebi, kde mrak zastínil Ježíše a zabránil jim v dalším pohledu. Musela to být událost kosmických rozměrů, bezpochyby zázrak, možná srovnatelný s proměněním Ježíše na hoře Tábor. Dva muži v bílém oděvu, tedy dva andělé, je museli uvést zpátky do skutečnosti. „Co tu stojíte a díváte se vzhůru k nebi?“ To nebe, ke kterému pozvedáte oči, je vaším cílem, také vy dosáhnete slávy nebes. Ale vzpomeňte si na to, co Ježíš řekl. Dostali jste od něho úkol: Zvěstovat evangelium všemu stvoření.

Pro apoštolů, ale také pro nás platí, co blahoslavená Matka Tereza řekla tak výstižně: „Oběma nohama na zemi, srdcem v nebi.“ Obojí je nutné. Strízlivě a cílevědomě plnit své povinnosti v životě a přece být srdcem, naší láskou a touhou u Pána, který nás ujišťoval: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“ On odešel do nebe, aniž by opustil zemi.

S nanebevstoupením není Ježíš nepřítomný: On „neodešel“, nýbrž jenom se vytratil z pohledu. Kdo není přítomný, ten už není tady. Kdo zmizí z pohledu, může ještě být tady, dokonce v největší blízkosti, jenom je tu něco, co nám ještě překáží, abychom ho viděli. V okamžiku nanebevstoupení mizí Ježíš apoštolům z pohledu, aby byl přítomen jiným, vroucím způsobem: ne mimo ně, ale v nich. Děje se ně-

co podobného jako při Eucharistii: Dokud není Hostie v nás, vidíme ji a uctíváme ji. Když ji přijmeme, už ji nevidíme. Zmizela – aby byla teď v nás. Začala nová a silnější přítomnost...

„Vy budete svědky toho všeho“

Tu se naskýtá otázka: Když už není Ježíš viditelný, jak mohou apoštolové a tím také všichni lidé o jeho přítomnosti vědět? Odpověď zní: Chce být viditelný přes své učedníky! Lukáš spojuje nanebevstoupení jak ve svém evangeliu, tak také ve Skutcích apoštolů úzce s úkolem vydávání svědectví: „Vy budete svědky toho všeho.“ (Lk 24,48) Tímto „vy“ myslí v první řadě apoštolů, kteří byli spolu s Ježíšem.

Po apoštoloch přechází tento úkol, tak říkajíc „oficiálně“, na jejich následovníky, na biskupy a kněze. Ale toto „vy“ se týká konečně všech pokřtěných: „Každý musí být před světem svědkem zmrtnýchvstání a života Ježíše, našeho Pána, a znamením živého Boha,“ píše se v *Lumen gentium* 38. Následující slova papeže Pavla VI. se stala slavnými: „Svět potřebuje více svědků než učitele.“ Je poměrně lehké být učitelem, mít řeči, přednášky. Podstatně obtížnější je být svědkem. Ve skutečnosti je svět plný učitelů, chybí ale svědkové. Mezi oběma rolemi je stejný rozdíl jako mezi mluvením a činem... Anglické přísloví říká, že činy jsou „hlasitější“ než slova.

Nemuseli by ti dva andělé v dnešní době říci nám, křesťanům, opak toho, co řekli apoštolům, strnule hledícím k nebi? „Vy křesťané 21. století, co tu stojíte a hledíte dolů do země?“ Díváme se často jenom na pozemský majetek a naši vážnost a zevnějšek. Nemusíme už pracovat od rána do večera. Existuje řízená pracovní doba a mnoho volného času. Žije se nám v naší blahobytné společnosti po materiální stránce dobře. O dovolené poznáváme jiné země a kontinenty a můžeme si to dovolit. Dožíváme se poměrně vysokého věku. Moderní medicína nás většinou vyléčí, když jsme nemocní nebo máme úraz.

Co mi říká vystoupení Krista do nebe?

Kdo se ještě dívá k nebi? Kdo ještě myslí na Boha? Kdo ještě potřebuje Boha? Kdo tu ještě zaměřuje svůj pohled nahoru? Není náš pohled zaměřen pří-

Na cestě do věčnosti

*Alexander Eben je vynikající neurochirurg s více než dvacetiletou praxí v uni-
verzitních nemocnicích, přednáší na Harwardu. Provedl řadu operací mozku. Bě-
hem vlastní nemoci prožil klinickou smrt...*

liš pozemsky a není víra u mnohých vel-
mi slabá? Pro mnohé skutečně není Ježíš
v jejich životě přítomen po svém nanebe-
vstoupení. Je nápadné, že tak mnoho křes-
ťanů žije mezi Kristovým nanebevstoupe-
ním a Letnicemi. Ježíš už není důležitý,
není už přítomný v jejich životě a Duch
Svatý ještě nepřišel. Přítom Ježíš řekl:
„Já jsem s vámi po všechny dny, až do
skonání světa.“

Známý spisovatel a básník C. S. Lewis
jednou přemýšlel o zmrtvýchvstání a na-
nebevstoupení Kristově a svým známým
suchým a vtípným způsobem se pokusil
dát odpověď na následující otázku: Co
mi říká přijetí Krista do nebe?

Lewis říká: Když si prohlédneme ob-
razy, které zobrazují toto sváteční tajem-
ství – a tento motiv byl u malířů všech sta-
letí velmi oblíbený –, pak si představíme
vznášejícího se Krista. Jak vypadá? Pře-
devším: Co má s sebou?

Při jakémkoli loučení má odjíždějící
osoba většinou mnoho zavazadel v ru-
ce. Uprchlíci mají často s sebou svůj po-
slední majetek.

Žádný malíř nepřišel na nápad zobra-
zit takto Ježíše při jeho nanebevstoupe-
ní: jako odjíždějícího cestujícího se za-
vazadlem. Malíř mu dává nanejvýš do
ruky prapor, jako symbol jeho vítězství
nad smrtí. Když Ježíš opouští tento svět
a jde k Otci, jsou jeho ruce prázdné. Je-
nom jeho rány, znamení jeho hřebů zvěs-
tují jeho velkou lásku k nám.

Jaké uklidňující poselství, které nám
vysílá Kristovo nanebevstoupení! Dává
nám vnitřní klid a radost srdce. Kristus,
který odchází do nebe s prázdnými ru-
kama, jenom označený znamením lásky,
nám chce říci:

Nemusíš si nic brát s sebou. Protože
to, kolik lásky a štěstí tě tam očekává, na-
plní tvoje prázdné ruce a udělá tě blaže-
ným. Já sám budu celým tvým štěstím.
Ano, svátostně, v mém slovu a ve tvém
bližním už teď – ale pak v plnosti, po ce-
lou věčnost.

Ty, náš Králi, chceme zpívat tvoji
chválu:

Ty dáš sklíčeným vítězství,
vymaž z duše pomstu,
veď k obrácení ty, kteří se vzpírají.

*Ze Schweizerisches Katholisches
Sonntagsblatt 9/2013 přeložil -mp-*

Alexander Eben 10. listopadu
2008 náhle onemocněl akut-
ním zápallem mozkových blan
způsobeným bakterií tračniku. Nemoc
zcela zablokovala fungování jeho mozko-
vé kůry. Upadl do kómatu. Z lékařského
hlediska se jeho uzdravení zdálo nemož-
né, bylo by považováno za zázrak. A právě
tehdy, kdy upadl do kómatu a jeho moz-
ková kůra přestala fungovat, se Eben ocitl
mimo svoje tělo. Dříve vždy usuzoval, že
vědomí člověka a prožitky z hranice smr-
ti mají svůj zdroj v mozku a že ve chvíli
jeho smrti člověk přestane existovat. Ač-
koliv věda není schopna objasnit, jak mi-
liardy nervových buněk v mozku mohou
vytvořit vědomí a další vyšší city, přece si
byl Eben jist, že v nejbližší budoucnosti
vědci rozluští také tuto záhadu.

To, že sám prožil klinickou smrt, způ-
sobilo, že vědec zcela změnil své názory.
Když upadl do kómatu, ocitl se v čistě du-
chovní skutečnosti a zažíval neuvěřitelnou
jasnost myslí a zřetelnost vidění.

Skutečnost pekla

Eben se nejdříve ocitl v jakési strašli-
vé blátivé končině, kde uvízl jako v pas-
ti. Slyšel hrozný mechanický, monotónní
třeskot a viděl, jak se z bláta vynořovaly
vřeštící a ječící zvířecí tváře, které budi-
ly strach a odpor. Cítil smrtící pach krve,
výkalů a zvratků. Otírala se o něj pichla-
vá těla přemisťujícího se davu, která při-
pomínala červy a hady. To v něm vzbudi-
lo nejvyšší stupeň ošklivosti a hrůzy.

Je třeba si uvědomit, že naše řeč ne-
postačuje k tomu, aby se pokusila popsat
skutečnost, která je smyslovému poznání
nedostupná. Když Matka Boží ve Fatimě
13. července 1917 vyjevila dětem první
fatimské tajemství (mluvíc o tom, že po-
sledním důsledkem odmítnutí Boha člo-
věkem je peklo) a když děti uviděly vizi
pekla, byly tak otřeseny, že nikomu nechtě-
ly prozradit obsah toho tajemství. Teprve
po důrazném biskupově vybidnutí Lucie
popsala celou vizi. Předtím však těmito
slovy uvedla biskupovi své výhrady: „Jak

bych mohla popsat peklo? Nenašla bych
odpovídající slova na popsání té skuteč-
nosti, protože to, co já říkám, je ničím,
dává jen slabou představu.“

O skutečnosti věčného zavržení píší
velcí mystici. Například i svatá Fausta-
na takto končí popis otřesné vize pekla:
„Ať si je hříšník vědom, že jakým smy-
slem hřeší, takovým bude sužován po ce-
lou věčnost; píšu to z Božího rozkazu,
aby se žádná duše nevymlouvala, že pek-
lo není, anebo že tam nikdo nebyl a neví,
jaké to tam je. Já, sestra Faustyna, jsem
z Božího rozkazu byla v propastech pek-
la proto, abych duším říkala a dosvěd-
čovala, že peklo je. (...) To, co jsem na-
psala, je slabým stínem věcí, které jsem
viděla. Všimla jsem si jednoho, že je tam
nejvíc těch duší, které nevěřily, že pek-
lo je. Když jsem přišla k sobě, nemohla
jsem se vzpamatovat z údesu, jak straš-
ně tam duše trpí, proto se ještě horlivěji
modlím za obrácení hříšníků, ustavičně
na ně svolávám Boží milosrdenství. Můj
Ježíši, raději bych do konce světa umírala
v největších útrapách, než abych tě urazi-
la sebemenším hříchem.“ (*Deníček 741*)

Když se Kolumbijka Gloria Polo, kte-
rá byla po úderu blesku ve stavu klinic-
ké smrti, nacházela mimo tělo, zakusila
skutečnost pekla, očistce i nebe. V popi-
su pekla tvrdí, že se před ní otevřela dě-
sivá propast, kterou není možné popsat
lidskými slovy. Ta hlubina nenávisti jí
do sebe vtahovala. Zachvátil ji smrtelný
strach před nenávratným zatracením na
věčnosti. Sotva svítilo světélko lítosti nad
hříchy, které ještě měla ve své duši, tak
popudilo demony, kteří se nacházeli v té
propasti zla, že se na ni všichni vztekla
vrhli. Jejich nenávist páčila a způsobovala
jí nesmírné utrpení. Nemá slov, kterými
by mohla vyjádřit tu hrůzu, jejíž příčinou
jsou smrtelné hříchy, a zvláště styl života,
jako by Bůh neexistoval, chybějící modlit-
ba, odmítnutí svátosti pokání a Eucharis-
tie, potraty, praktikování různých forem
okultismu, hříchy nečistoty, cizoložství,
používání antikoncepce, pornografie atd.

► Gloria náhle pocítila, že ji svatý archanděl Michael pevně uchopil a zachránil před ponořením se do strašlivé propasti zla. Prostřednictvím vidění pekla se ji Pán Ježíš snažil poučit, že mnohaleté vědomé a dobrovolné vnořování se do nejrůznějších hříchů ji dostalo do takového zajetí silami zla, do zatvřelosti srdce, které se zcela uzavíralo před darem Božího milosrdenství. Za takového stavu se egoismus mění až k nenávisti vůči Bohu, čili v peklo.

Lekce, jakou nám dává Ježíš, je jasná: jestliže v člověku hříchy úplně zničí vnímavost pro Boží lásku, začne Božím milosrdenstvím pohrdat a octne se v zajetí sanna. Takový člověk ve chvíli smrti odmítne Boží milosrdenství, vybere si nenávist vůči Bohu a věčné zatracení v pekle. Písmo svaté hovoří o úplném vyloučení bezbožných z Božího království: „Nemylte se! Ani smilníci, ani modláři, ani cizoložníci, ani nemravníci, ani zvrácení, ani zloději, ani lakomci, opilci, utrhači, lupiči nebudou mít účast na Božím království.“ (1 Kor 6,9-10; srov. Gal 5,19; Ef 5,5)

Vrátíme-li se k Ebenovým zážitkům, je třeba zdůraznit, že pouze díky Božím milosrdenství zažil, jak „chutná“ skutečnost pekla, aby se mohl obrátit a prostřednictvím vlastního svědectví vyzvat lidi, aby se navrátili k Bohu. Otřesen tou skuteč-

Gloria Polo

ností zatoužil ze všech sil dostat se od tud co nejrychleji. Po jisté době začalo temnoty, která ho obklopovala, ubývat a zazněly zvuky nejlíbeznější hudby, jakou kdy slyšel.

Nebe

Na konci temného tunelu, v němž se nacházel, spatřil Eben točící se světlo, z kterého vyzařovalo laskavé teplo. Začal stoupat vzhůru a najednou se dostal do neobyčejného světa, plného okouzlujícího světla, kypícího životem, extatickou krásou, radostí a klidem. V Písmě svatém čteme: „V něm byl život a život byl světlo lidí. To světlo ve tmě svítí a tma ho nepohltila“ (Jan 1,4-5); „...Bůh je světlo a není v něm nejmenší tmy“ (1 Jan 1,5) a Pán Ježíš o sobě říká: „Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.“ (Jan 8,12)

V mnohých textech starých mystiků nacházíme motiv světla, když popisují svoje setkání s Bohem. Proslulý konvertita svatý Augustin takto líčí své první setkání s Bohem: „Spatřil jsem jakoby očima své duše, nad těma očima, nad svým rozumem, nesmírné Světlo. Nebylo to obyčejné světlo, které vidí všichni, nebylo ani stejné podoby, ale mnohem více svítící a všechno naplňující svým jasem. Ne, to nebylo stejné světlo, ale jiné, velmi se lišící od těch všech. Nebylo nad mým myšlením jako olej nad vodou nebo jako nebe nad zemí, ale bylo vyšší, poněvadž mě stvořilo, já zase nižší, protože jsem jím stvořený. Ten, kdo zná Pravdu, zná to Světlo.“

Člen Francouzské akademie věd André Frossard ve chvíli svého obrácení, kdy ještě jako ateista poprvé v životě hleděl na Svátost oltární, zakusil hmatatelně přítomnost Boha. Napsal: „To bylo světlo duchové, tzn. světlo poučující – jakoby žár pravdy. Zvrátilo definitivně uspořádání věcí. Od chvíle, kdy jsem je

spatřil, bych mohl říci, že pro mne existuje jedině Bůh, a všechno ostatní je pouze hypotéza.“ Naproti tomu sestra Faustyna popisuje mystickou vizi nebe takto: „Dnes jsem duchem byla v nebi a hleděla na tu nesmírnou krásu a štěstí, které nás po smrti čekají. Viděla jsem, jak všechno stvoření neustále vzdává čest a chválu Bohu; viděla jsem, jak veliké je v Bohu štěstí, které se rozlévá na všechny tvory, činíc je šťastnými, a všechna chvála a čest z obřadnosti se vrací do Zdroje a vcházejí do hlubin Boha, Otce, Syna a Duchu Svatého, jehož nikdy neobsáhnou ani neproniknou.“ (Deníček 777)

Alexander Eben napsal, že lidská řeč není schopna vyjádřit nádheru krásy a štěstí, které vládne v nebi. Vnímá tam blízkost, něžnou lásku a všemocnost Boha v Svaté Trojici Jediného, který miluje bez jakýchkoliv podmínek. Boha, který vyzařuje lásku, srdečné spolucitění, ale který je smutný, když lidé hřeší a jeho láskou pohrdají. Eben si tehdy uvědomil, že celý materiální vesmír je jako maličké smítko ve srovnání s duchovním rozměrem skutečnosti, a i když na zemi může budit hrůzu vsudypřítomnost zla, přece jen v celém vesmíru vládne Boží láska a ta bude nakonec triumfovat.

Nejdůležitějším odhalením byla pro Ebena během té zvláštní duchovní cesty Boží láska bez podmínek a to, že není třeba se obávat smrti. Naproti tomu musí naplňovat děsem postoj neochoty k obrácení, setrvávání a záliba v hříších a odmítnutí Božího milosrdenství.

Vidění nebe a zážitek přítomnosti Boha Ebenovi ujasnily, že jednou z největších chyb, jaké lidé dělají, je to, že setrvávají v přesvědčení, že Bůh je neosobní bytost. Eben tehdy zažil osobní vztah lásky s Bohem, který je láska, protože je absolutní jednota tří Božských osob. Bůh každého člověka miluje natolik a tak se o něho stará, že se sám stal skutečným člověkem, vzal na sebe utrpení a hříchy všech lidí, aby skrze svou smrt a zmrtevýchvstání odpustil všechny hříchy, úplně zvíťazil nad satanem a smrtí, aby dal každému možnost spásy. Když Eben pobýval mimo své tělo, byl spojen s Bohem – jako každý člověk při modlitbě. Pochopil, že bezprostřední, osobní kontakt s Bohem v každodenní modlitbě je náš nejdůleži-

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

Evangelium – Jan 14,15-21

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jestliže mě milujete, budete zachovávat má přikázání. A já budu prosit Otce, a dá vám jiného Pomocníka, aby s vámi zůstal navždy: Duchu pravdy. Svět ho nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná. Vy ho znáte, neboť přebývá u vás a bude ve vás. Nenechám vás sirotky, zase k vám přijdu. Ještě krátký čas, a svět mě už nevidí, ale vy mě zas uvidíte, protože já jsem živ a také vy budete živi. V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně jako já ve vás. Kdo má moje přikázání a je zachovává, ten mě miluje, a kdo mě miluje, toho bude milovat můj Otec, a také já ho budu milovat a dám se mu poznat.“

tější a zároveň nejpřirozenější úkol. *Vše-mohoucí, vševědoucí, osobní Bůh nás mi-luje bez jakýchkoli podmínek a v modlitbě nám dává to všechno, co potřebujeme ke štěstí, tedy i život a lásku.* Proto je třeba se denně modlit. Kdo se nemodlí, ztrácí největší poklady: lásku a věčný život.

Návrat k pozemskému životu

Eben se s velkým zármutkem vracel do pozemského života, který vnímal jako výjimečně obtížné omezení. Poté, co se probral ze spánku, získal v krátké době kompletní vědomosti z neurobiologie, které se věnoval při studiu a dlouholeté praxi. Stejně tak se mu s neobvyklou ostrostí zapsaly do paměti všechny vzpomínky na dobu strávenou mimo tělo a vrátily mu víru v osobního Boha a v život po smrti. Tato víra je pro něj pramenem ne-hynoucí radosti.

Alexander Eben velice touží po tom, aby se mohl s kolegy ze svého oboru sdílet s tím vším, co osobně zažil – tedy s tím, že existuje osobní Bůh, který je láska, že každý člověk má nesmrtelnou duši, duchovní mysl, která působí prostřednictvím materiálního mozku. Eben ujišťuje své kolegy, že lidský mozek nevytváří vědomí, ale funguje jako redukční ventil nebo filtr, který přizpůsobuje duchovní vědomí poznávacím schopnostem člověka. Podle Ebena je největším důkazem reálnosti existence duchovní skutečnosti tajemství lidského vědomí. Je více skutečné nežli hmotný svět a není vedlejším produktem fyzických procesů.

Po uzdravení provedl Eben podrobnou analýzu své nashromážděné lékařské dokumentace z období spánku. Když si prohlížel výsledky zkoumání svého mozku pomocí magnetické rezonance, uvědomil si, jak velmi vážný byl stav jeho zdraví. Tračnickové bakterie ničily jeho mozkové buňky a on byl na pokraji smrti. Jeho mozek nefungoval, a proto zážitky z této doby nemohou být výplodem projekce mozku.

Asi dva roky po uzdravení Eben navštívil svého dobrého přítele Johna, proslulého vědce, který byl vedoucím jednoho z nejlepších oddělení neurobiologie na světě. John s úžasem a s pochopením naslouchal Ebenovu vyprávění o jeho zážitcích z rozhraní života a smrti. Později se Ebenovi svěřil, že před rokem ležel jeho nemocný otec na smrtelné posteli. Velice

Dr. Alexander Eben

trpěl a chtěl už co nejdříve umřít. Jednoho dne naprosto neočekávaně ustoupila jeho stařecká demence a začal se synem hovořit na téma smyslu lidské existence. Jednu chvíli pootočil hlavu a začal vzrušeně a s radostí rozmlouvat s nějakou neviditelnou postavou. Ukázalo se, že to byla jeho matka, která zemřela před 65 lety. John pochopil, že přišla, aby jeho otce těsně před smrtí podepřela a potěšila. Ebenovo svědectví ho ještě více utvrdilo v přesvědčení o existenci nesmrtelné lidské duše a života věčného; o tom, že po smrti život člověka nekončí, pouze se mění, že jeho život na zemi se wpisuje do Božího plánu bytí na celou věčnost.

Pamatujme, že klinická smrt není prožitím skutečné smrti. Je to jenom přiblížení se k jejím hranicím. Pán Bůh nás poučuje, že na zemi žijeme jenom jednou: „Nezapomínej, že cesta nevede zpět“ (Sir 38,21); „A jako každý člověk jednou umírá, a potom bude soud...“ (Žid 9,27) Náš život na zemi je jediný a neopakovatelný, po smrti už není návratu. Když člo-

věk zemře, setká se s Kristem a proběhne soud, během něhož se člověk neodvolatelně rozhodne přijmout nebo odmítnout spásu. Neexistuje žádná reinkarnace. Všichni ti, kteří na ni věří, Krista odmítají a jdou za „filosofováním, založeným na lidských bájích, na vesmírných mocnostech, ne za Kristem“ (srov. Kol 2,8).

Je třeba také pamatovat na to, že každý pokus o vyličení zážitků ze stavu klinické smrti bude vždy víceméně nedokonalý, poněvadž nadpřirozenou skutečnost není možné adekvátně vyjádřit našimi lidskými pojmy. Existuje také velké nebezpečí zásahu zlého ducha, který se snaží nejrůznějšími prostředky zfalšovat pravdu o Bohu a životu věčném. *Proto jediným kritériem, s jehož pomocí můžeme hodnotit pravdivost zážitků z pomezí smrti, je Písmo svaté a učení katolické církve.* Jenom Kristus učící a působící v církvi dává v úplnosti věrohodnou odpověď na otázku o životě po smrti, o nesmrtelné duši, o soudu v okamžiku smrti, o nebi, pekle a očistci.

Ježíš Kristus, jakožto pravý Bůh i člověk, jako první z lidí vítězně prošel zážitkem opravdové lidské smrti. Vpravdě vstal z mrtvých a žije ve svém skutečném, oslaveném těle. Jenom Ježíš je zárukou života věčného pro každého člověka. Proto říká: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít... Věříš tomu?“ (Jan 11,25–26); „Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen“ (Mk 16,16); „Amen, amen, pravím vám, kdo zachovává mé slovo, nezemře navěky“ (Jan 8,51); „Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. Srdcem věříme k spravedlnosti a ústy vyznáváme k spasení...“ (Řím 10,9–10)

Abychom mohli jít cestou do nebe, kterou Ježíš ukazuje a kterou nás vede, je zapotřebí mu odevzdat celý svůj život, podřizovat se příkázáním, evangeliu a učení katolické církve. Je třeba se radikálně odtrhnout od každého hříchu, vytrvale se modlit, číst Písmo svaté, okamžitě se zvednout z každého smrtelného hříchu ve svátosti pokání a co nejčastěji přijímat Ježíše v Eucharistii.

Z *Milujcie się!* 4/2013
přeložila -vv-

Exorcista a filosof Sante Babolin o ďáblu

„Nikdy jsem nepochyboval o ďábově existenci a jeho vlivu na člověka, ale jejich váhu jsem skutečně pochopil až od té doby, co sloužím jako exorcista. Ďábel je schopný zničit kultury a národy. Závidí člověku – zejména mu závidí jeho schopnost milovat. A tato závist působí lidem mnohé utrpení,“ říká pro italský list *Avvenire* (30. 4. 2014) P. Sante Babolin. Italský kněz vyučoval více než čtyřicet let filosofii – nejprve v padovském semináři a poté na římské papežské Gregoriánské univerzitě. Po návratu do padovské diecéze jej biskup pověřil úřadem exorcisty. Za posledních sedm let P. Babolin tuto službu vykonával v 1300 případech mužů a žen, přičemž se jedná výlučně o členy tamní diecéze. Ve své poslední knize, nazvané „Exorcismus jako služba útěchy“ (*L'esorcismo. Ministero della consolazione*. Messaggero, Padova, 2014) autor v této souvislosti upozorňuje na skutečnou pastorační urgentnost. „Je důležité, aby si biskupové uvědomili naléhavost problému a nezanebávali jmenování exorcistů.“

Jak tedy s ďáblem bojovat? Italský kněz v rozhovoru, který se vyznačuje hloubkou úsudku a absencí senzacechtivosti, vypočítává tři zbraně: rozum, svobodu a důstojnost.

Prvním bodem je náležité **užívání rozumu**, respektive řečeno s francouzským filosofem Blondelem, „svatosti rozumu“. „Dnešní kultura hrozí, že zůstane na po-

vrchu. Ceníme si pocitů, sbíráme krásné zážitky... Ale nepoužíváme rozum. Čas, který věnujeme rozlišování, se zredukoval na minimum,“ míní exorcista a dodává: „Dokud jsem vyučoval, bylo mým cílem spojit katedru (rozum) s oltářem (modlitbou). Vyučování jsem považoval za službu. Nyní, když jsem připoután k oltáři, vím, že musím nadále používat rozum jako jediný nástroj, který člověk má k povinné analýze.“

Druhý bod – **svobodu** – P. Babolin úzce svazuje s rozumem. Ve světě, který vychvaluje spontánnost, se rozplývá svoboda, poznamenává exorcista. „Základ svobody spočívá v rozumu. Omezujeme-li rozum, omezujeme svobodu, a jsme nezodpovědní za realitu, v níž žijeme. Jsme zmitáni bezprostředností a svými pocity.“ Tento omyl se ovšem stal základem současné výchovy, podporované reklamou, sociálními sítěmi a mediálními ideologiemi. „Mladí lidé, ale také stále více dospělých říká: Když se na to budu cítit, tak to udělám,“ podotýká P. Babolin. „Ovšem zákon a svobodné občanské soužití se nezakládá na osobním vnímání. Existuje-li nějaký závazek, nemohu čekat na onu správnou náladu. V sázce je důstojnost lidské osoby.“

Třetím bodem je právě tato **důstojnost**. „Vše je propojeno – rozum, svoboda a důstojnost,“ říká exorcista. „Důstojnost lidské bytosti se projevuje užíváním rozumu, rozlišováním, vědomím toho, čím jsem: doko-

nalou syntézou hmoty a ducha.“ Ďábel se skrývá v chaosu, poznamenává dále italský kněz: „Pro ďábla je typické, že nás chce oddálit od plné totožnosti lidských bytostí. Jeho nejsubtilnější zbraní je zmatek, kdy nedovedeme rozeznat pravici od levice, jako Ninivští, ke kterým byl poslán Jonáš. Naučil jsem se, že když někde nastane zmatek, je to vždy dílo zlého ducha,“ vysvětluje padovský exorcista a upozorňuje na ďáblovu zbraně: „Svádí nás, přitahuje ke všemu, co je bezprostřední, snadné, k tomu, co je hned a bez námahy.“ Jinými slovy, využívá jednání, které se neřídí rozumem. „Nemůžeme však být svobodní, pokud se dáme ovládat smysly a pudem,“ namítá Babolin. „Člověk není otrokem instinktu, ale má svobodu k tomu, aby každý den odpovídal na Boží lásku. Pravá svoboda se uskutečňuje v lásce. Nejsme svobodní pro svobodu, nýbrž proto, abychom milovali.“

Když milujeme, vítězíme nad ďáblem, zdůrazňuje padovský kněz. „Lidská láska zlého ducha popuzuje. Při jednom exorcismu ďábel vztekle prohlásil: Jak nesnáším, když se milují!“ Mluvil o manželské dvojici, což exorcistu přimělo k zamyšlení nad zásadní rolí manželství. „Manželství je svátost lásky. A proto je ďábel touží zničit. Mnohé manželské problémy však lze překonat odpuštěním, které je výsostným skutkem lásky a které ďábla doslova pokládá na lopatky,“ vysvětluje.

Na otázku, kde se dnes ďábel nejspíše skrývá a co mu nejvíce nahrává, P. Babolin v závěru rozhovoru odpovídá: „Je to pokus vymýtít rozdíl mezi dobrem a zlem, pravdou a lží. Také vzhledem ke vlivu orientalistických ideologií typu New Age se prosazuje model analogického myšlení, založeného na pravděpodobnosti, nikoliv na pravdě. To napomáhá dezorientaci a upřednostňování tekutého myšlení. Věda se stává otrokyní techniky natolik, že vše, co je proveditelné technicky, se stává platné také vědecky (...) Tam, kde se neuzívá svobodně rozum, nemůže být láska, a ďábel má volné pole,“ uzavírá P. Sante Babolin pro italský list *Avvenire*.

Jana Gruberová,
Česká sekce Rádia Vatikán
(redakčně upraveno)

Výhrada svědomí znemožní lékařům přístup ke specializaci

Britští lékaři, kteří s odkazem na výhradu svědomí odmítají předepisovat abortivní prostředky, nebudou smět působit jako gynekologové. Královské kolegium porodníků a gynekologů ohlásilo, že tyto lékaře nepřipustí ke specializaci. Teoreticky je sice možné odvolat se k výhradě svědomí v případě interrupcí, ve skutečnosti však téměř každý, kdo odmítá provádět potraty, odmítá rovněž podávat abortiva. Nastavené sito je tedy efektivní. Lékařům s respektem k životu nebu-

de dovoleno absolvovat specializace nejen v gynekologii a porodnictví, ale ani v léčbě neplodnosti, poporodní deprese a v dalších příbuzných odvětvích. Specializace v Královském kolegiu sice není formálně nezbytná k provozování lékařské praxe, ve skutečnosti je však vstupenkou na všechny významnější kliniky či nemocnice.

Johana Bronková,
Česká sekce Rádia Vatikán, 7. 5. 2014

Oslava sv. Jana Sarkandra v Olomouci

Homilie olomouckého biskupa Mons. Josefa Hrdličky, pronesená v olomoucké katedrále při slavné mši svaté 6. května 2014, slavené za účasti dalších biskupů přítomných na zasedání ČBK v Olomouci

V knize *Souostroví Gulag* čteme, jak autor Solženicyn popisuje kolem asi 50 metod vyšetřování a mučení, které mění člověka ve zlomnou trosku, schopnou přiznat se k čemukoli. Už číst tyto řádky působí čtenáři bolest těžko snesitelnou. Spisovatel ale těší čtenáře: „Bratře můj! Neodsuzuj ty, kdo touto cestou prošli a nevydrželi, nehod' po nich kamenem!“ Ale také se ptá: „Je vůbec způsob, jak může mučený člověk obstát? Tvor citící bolest, tvor slabý, s živými pouty k jiným, nepřipravený, uzlíček masa, nervů a kostí? Čeho je třeba, aby byl

silnější než vyšetřovatel a celá ta železná past nad ním sklapla naprázdno?“ Autor, sám vězeň, odpovídá: „Ano, je cesta. Už na prahu vězení si říci: Budiž, život pro mne skončil, dřív či později stejně umřu. Mé tělo je už pro mne zbytečným. Jedině má duše a mé svědomí mají pro mne ještě význam a cenu. Jen ten zvítězí, kdo se všeho zřekl.“ Tolik citát autora. Věta z knihy *Zjevení*, kterou jsme právě vyslechli, vystihuje sílu mučedníků slovy: „Oni zvítězili Beránkovou krví..., protože svůj život nemilovali natolik, že by se zalekli smrti.“

Každý z nás by si měl s bázní a chvěním položit otázku: Je v mém životě opravdu něco nebo někdo, za co bych byl ochoten zemřít, dát život? Něco nebo někdo, poklad mému srdci tak drahý a velký, že ho miluji víc než sám sebe? Dnešní člověk, vystavený stálému tlaku tržní nabídky, reklamy, výhod, požitků, trendu zajištěnosti, zisku, pohodlí, jak se zdá, je stále méně schopen tohoto úplného sebezreknutí se. Jenže ten, kdo nemá nic, za co by položil život, miluje tedy nejvíc sám sebe, a vlastně živoří, protože jen láska umožňuje vpravdě žít tím, že umožňuje člověku, aby se daroval. Bez ní život nemá naplnění a člověk jen živoří.

I my, křesťané dnešní doby, jsme vystaveni těmto vlivům, i nám se může zdát, že

v dnešní době po nás nikdo nemůže chtít oběť života, proliti krve pro něco. A pokud toto jen připustíme ve svém svědomí, popřeme identitu křesťana, protože křesťan je právě ten, který ví, že někdo šel na smrt za mne, za tebe, za všechny, prošel nevýslovným mučením a smrtí. A vzkazuje nám, že „nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí život“. A to není jen moudrá teorie. Dodává: „Vy jste ti moji přátelé.“ Ty, já, všichni. – A vrcholem života církve je vždy, i v této chvíli, mše svatá jako památka oněch slov o tělu, které se vydává na smrt, a o krvi, která

se prolévá za naši spásu. Křesťanství bez kříže neexistuje. Pán to bere smrtelně vážně. Druhý den po těchto slovech vykřváčí na kříži. Ani naše odpověď nesmí být pouhou nezávaznou, vlažnou vzpomínkou slavností, obvyklým rituálem, ale vědomou a vždy horoucí touhou odpovědět na lásku láskou, a to na život a na smrt.

Mohli bychom si to zjednodušit a prostě říci: Ne, Pane, kdyby tě všichni opustili, já nikdy. I svůj život za tebe položím.

Sv. Jan Sarkander

Ta slova jsou nám povědomá. Vyslovil je sám Petr, skála církve. Víme dobře, co mu Pán odpověděl slovy laskavými a chápavými, ale přesto neúplatně pravdivými: „Do rána mě tříkrát zapřeš.“ – Křesťan se má varovat sebevědomých gest, siláckých emocí a velkých slov. Nevíme, jak bychom dopadli v mezní zkoušce, v nejtvrděších zkouškách pravdy. Zvítězit lze pouze v síle víry, milosti a lásky, neboť jen láska „všechno vydrží“. Ne vlastním hrdinstvím, ale krví Beránkovou. O tom vypovídají všichni mučedníci.

Svatý Jan Sarkander, jak víme, byl – podle přesného zápisu o výsledku očitým svědkem mučení – popsán ani ne jako sebevědomý hrdina, spíš jako křehký a slabý člověk, ale zcela opřený o vědomí, že i kdyby byl roztrhán na kusy, jak řekl, neprozradí zpovědní tajemství. Znal Někoho a něco, za co byl naprosto a jednoznačně ochoten položit život. Po trojím mučení, kdy na něm bylo použito všech tehdy známých prostředků, jak zlomit člověka k doznání, on obstál. Opakoval a volal pouze svatá jména: Ježíš, Maria, Anna. A po mučení celý měsíc umíral ve vězení na nezhojitelné bolesti vykloubených údů, ohněm spáleného masa a kůže, bez analgetik či morfia. V tomto stavu si přitom jazykem obracel listy v breviáři. Tak umírají vítězové. To je výzva i pro nás, biskupy, kněze, jáhny i zbožné laiky. Že i žádné velké hrdinství nepřijde samo od sebe, ale rodí se z malých věcí našeho života, kam patří i naše každodenní věrnost v modlitbě. My, dědici odkazu tohoto světce, si nesmíme dovolit o něm ani mluvit, kázat či brát do úst jeho jméno, pokud bychom sami modlitbu zanedbávali a cokoli jí zůstávali dlužni. To bychom ani neměli právo ctít takového patrona. Nastavil nám „latku“ velmi vysoko. Navždy patří k tomuto městu a k nám. Zde v Olomouci studoval, zde byl mučen, zde zemřel, zde se slavilo roku 1860 jeho blažehorečení a 21. května 1995 zde byl svatořečen dnes již též svatým papežem Janem Pavlem II. Jeho příběh nekončí, má pokračovat v nás. ▶

► Ano, kdo není věrný v maličkostech, nebude věrný ani v onom velkém rozhodujícím svědectví. S odkazem svatého kněze Jana souvisí i dar svátosti smíření, v níž Bůh otvírá náruč lásky k naší obnově a očistění. Přistupujme k této svátosti vždy s vděčným vědomím, jakou cenu platil svatý kněz Jan za tento dar. (Svatý otec František vzpomíná na setkání se zpovědníkem, který se mu svěřil, že má někdy pocit viny, že při zpovědi „až příliš odpouští“. Jako by plýtval Božím milosrdenstvím. A když ho tíží tento pocit viny, modlí se ke Kristu: „Pane, pokud jsem se provinil, pak ty máš na tom také vinu, protože právě ty jsi mě to naučil: odpouštět do krajnosti.“ A Svatý otec ocenil tuto modlitbu. Je to jistě povzbuzení i pro všechny kněze zpovědníky.)

Je zaznamenán i příběh z neklidných dob počátku třicetileté války, kdy vojska táhla Evropou s úmyslem ničit, zapalovat města a vesnice a zabíjet lidi. V Holešově, v naší diecézi, vyšel průvod z kostela naproti vojsku žoldáků. Farář Jan Sarkan-der nesl Eucharistii a všichni se modlili v jediné naději, že město i jejich životy může zachránit jen sám Pán. Stalo se. Město bylo ušetřeno. Může nás právem napadnout, že i dnes a po každé mši svaté, když vycházíme z chrámů, měníme se v živé monstrance poté, co jsme přijali Tělo Kristovo, a neseme je v srdci do různých míst, kam se vracíme. Tam všude jde i dnes o osud světa i o přežití národa. Touto cestou Kristus chce a touží i dnes pronikat do světa, který se bez něho sám nikdy nespasí. Ne ve zlatých monstrancích, ale v pokoře a skrytosti srdce, které nabídne vše, co ukazuje cestu k záchraně. – Zdá se, že mučedníků přibývá. Nedávno Svatý otec František plakal nad křesťany křížovanými v Sýrii, přibívanými na kříž jako jejich Pán – ano, v dnešní době přibývá ve světě mučedníků, je jich dokonce víc než v prvních staletích dějin církve. Zejména v Africe a Asii. Je to setba budoucí církve. Neříkejme, že se nás to netýká. A prosme, aby i v nás bilo statečné srdce, schopné milovat kohosi více než sebe samého. Ty jsi, Pane, jako první položil život za nás. Pomoz i nám tvou lásku přijmout, objevit a zcela se pro tebe darovat. Do krajnosti a bez výhrad, se všim všudy, na život a na smrt. Amen.

„Libanon na rozcestí!“ (2 – dokončení)

Pokračování rozhovoru se sestrou Mariettou z libanonského kláštera v Braiji

Jean Claude Antakli: „Prosím, vyprávěj mi o té události, která se stala 6. dubna v životě společenství.“

Marietta: „Především bych se chtěla zmínit krátce proč a jak. Znáš P. Adela Theodora Khouryho, řeckokatolického libanonského kněze z řádu paulánů, který žije v Německu, ale zůstal s Libanonem ve velmi úzkém spojení?“

Antakli: „Je to přítel P. Eliase Zahlaouiho, který velmi přispěl k tomu, aby seznámil Německo se Soufaniehem a chorální scholou »Freudenchor aus Damaskus«.“

Marietta: „Ano, byl to právě on! Potkala jsem se s ním spolu s P. Manim a P. Eliasem v roce 1990 nejprve v Aleppu, kde jsem jimi oběma byla nadšená. Říkám »setkala jsem se«, vždyť vlastně jsem ho už znala ... a seznámila jsem se znovu!“

Dobře poslouchej: Během jedné extáze před rokem 1990 jsem viděla v přítomnosti Ježíše stát vedle něho jednoho kněze, který tiše plakal. Jeho obličej mě velmi dojímal a ptala jsem se Pána, proč tento kněz pláče. Ježíš mi jenom řekl, abych soucit k tomuto neznámému čerpala z jeho Srdce, které s ním také má soucit. Jeho jméno mi ale neprozradil. A podívej se, tento kněz, který mi byl představen v roce 1990, měl tvář tohoto neznámého. To bylo tenkrát v té době, kdy jsem přemýšlela o své touze zasvětit se Bohu. Mluvila jsem o tom s P. Manim a pak s biskupem Jeanbartem, kteří oba reagovali velmi zdrženlivě a říkali mi, abych se ohledně toho poradila s některým otcem z řádu paulánů, abych tuto otázku prohloubila. Vyko-

nala jsem v kláštorech exercicie a hledala sama sebe.

Mluvila jsem o tom s Ježíšem, který mi dal na srozuměnou, že tyto věci se dostaví, až přijde jejich čas, a že mi v každé etapě dá znamení. To se také potom stalo.

Dne 27. května 2012 jsem věděla, že nejmenem já, ale my všechny nastoupíme cestu k věčným slibům a že přípravu na to vykonáme pod vedením P. Adela Khouryho, kterého jsem ostatně potkávala od roku 1990 každý rok, když cestoval do Sýrie nebo do Libanonu.

Toho dne jsem plakala radostí a volaly jsme otci, aby nás připravil na tento konečný akt odevzdání. Už před třemi roky jsem zapsala naše mladé sestry na univerzitu Kaslik na obor teologie a jejich vzdělávání pokračuje.

Tento rok uběhl velmi rychle a 6. dubna jsme složily své sliby během bohoslužby, kterou jsme vykonaly za předsednictví libanonského řecko-melchitského katolického biskupa Salima Kirilose Boutrose, v přítomnosti P. Adela Khouryho, P. Daniela Kourye, tří salesiánů – P. Georga Fattala, P. Moratiho, P. Dani Hayekaba a otců maronitů Jeana Akikiho a Fadi Khouryho.

Pozvaly jsme některé přátele našeho kláštera, kteří přišli s plnými náručemi, aby připravili zcela improvizované společné pohoštění.

Na konci mše jsem řekla několik slov, abych všem poděkovala, zvláště našim kněžím a nejvíce P. Khourymu. Slova, která mě napadala, abych ho charakterizova-

O radě – dokončení ze str. 2

je dar rady. Vy maminky, které máte tento dar, vyprošujte jej svým dětem. Umět radit svým dětem je dar Boží.

Draží přátelé, šestnáctý žalm, který jsme slyšeli, nás vybízí, abychom se modlili těmito slovy: „Velebím Hospodina, že mi byl rádcem, k tomu mě i za noci vybízí mé nitro. Hospodina mám

neustále zřeteli, nezakolísám, když je mi po pravici.“ (Ž 16,7-8) Kéž Duch Svatý stále plní naše srdce touto jistotou a tím i svou útěchou a svým pokojem. O dar rady prostě neustále.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

la, byla slova, která by snad více svědčila nějaké matce: Něha, dobrota, čistota..., ale já jsem žádná jiná nenacházela!

Biskup řekl, že se během celé slavnosti cítil být jako v nebi a že se teď musí vrátit na zem. Jeane Claude, vidíš všechny tyto milosti, které jsme přijaly!

Abych to uzavřela: Pán nás vede k trochu zvláštní službě v církvi, kterou neumím ještě docela jasně pojmenovat.“

Antakli: „Alespoň mi naznač, o co se jedná?“

Marietta: „Přijímat opuštěné lidi bez prostředků na obou okrajových bodech života: děti a starce.“

Antakli: „Ale Marietto, jak se dá taková misie uskutečňovat, když nemáte žádné finanční prostředky?“

Marietta: „Ano, ale Pán vidí vřdycy dopředu! Podrobujeme se plánu, který pro nás má, jeho vůli – dnes ti nemohu k tomu ještě více říci.“

Antakli: „A jak je tomu s psaním (malováním) ikon u tebe objednaných, Marietto?“

Marietta: „Pokračuji dále podle vůle Ježíšovy, v jeho, nikoliv ve svém rytmu. Nezapomínej, že uctívání, které je středem našeho života, má přednost. Přijdou povolání, ale ne kvůli nám, nýbrž kvůli němu. Proto je tady nás šest stále k dispozici.“

(Antakli:) Náhle naplňuje vzduch místnosti a malé kaple vůně růží, tam, kde sídlí Nejsvětější svátost, tato podivuhodná monstace, kde Marietta vidí Krista v Hostii brzo v podobě světla, brzo v podobě malého dítěte nebo dospělého člověka nepopsatelné krásy.

Zahalen vůní Mariinou, cítím ihned zase ty pocity, které mě zachvátily v roce 1990 v Aleppu, kdy jsem dostal poselství, které bylo určeno pro mne osobně.

Růže mezi mými pěti růžemi, to je tajemství Ježíše, Mesiáše!

Marietta se usmívá a poté, co se dívá směrem k Nejsvětějšímu, jako by hledala odpověď u Ježíše, říká ke mně:

Marietta: „Vidíš, doktore Jeane Claude, když Bůh něco slíbí, musí mít člověk trpělivost, protože Bůh je Trpělivost. Někdy tě vyslyší ještě téhož dne a někdy nechá uplynout mnoho času, aby zkoušel naši víru. Jeho čas je jiný než náš čas. On žije ve věčnosti, on žije v takzvané věčné přítomnosti, která je mimo čas!“

Marietta při modlitbě před Nejsvětější svátostí

(Antakli:) Poslouchám Mariettu, ale myslím na tisíce čtenářů a věřících, kteří sledují rozpracovanost ikon nenamalovaných lidskýma rukama a kteří jsou dnes také trpěliví, zatímco čekají na jejich dohotovení!

V tom okamžiku, kdy jsem se chtěl rozloučit, mě Marietta překvapuje:

„Ježíš mě pověřuje, abych ti ukázala posledních pět ikon, ale více po mně nežádej!“

A usmívá se na mě, jako by jí moje přání vdechl Duch Svatý...

(Antakli:) Prosi obě nejmladší sestry, Cindy a Ghadu, aby hned přinesly těch pět ikon, aby je v moji přítomnosti fotografovala a interpretovala...

Marietta: „Vidíš, tady ta s modrým pozadím symbolizuje církev, která je zobrazena jako velká rozeta s křížem uvnitř. Žádná moc temna ji nemůže zničit a církev zůstane stále touto hořící svící, kte-

rá osvěcuje svět. Kolem dokola mě nechal Ježíš zobrazit symbolicky kněze, za které se máme každý den modlit. Někdy kněz, který zhřešil, nemůže zdiskreditovat celou obec.

Máme se modlit za posvěcení našich kněží, zdůrazňuje Ježíš, protože jenom naše modlitby je mohou obrátit k jejich původnímu poslání.“

(Antakli:) Zatímco Marietta pokračuje ve svém výkladu, zaměřuje moji pozornost na jednu větev, která má tvar jazyka.

Marietta: „Kněží zprostředkují slovo Boží, bez něho by církev ztratila oprávnění k existenci. Je důležité neříkat o kněžích nic špatného a nepomlouvat církev. To je »Haram«, což znamená tolik jako »Předpis«, protože to velmi škodí pravdě Boží.

Na druhém plátně se slezově zbarveným pozadím je anděl cherubín s obrovskými křídly, která jsou pokryta růžemi. Zavřel oči a uctívá, adoruje, přičemž donekonečna opakuje: »Koudous, Koudous, Koudous« – »Svatý, svatý, svatý...“

(Antakli:) Marietta to rychle uzavřela, protože je doba pro hodinu adorace, ale dělá to velmi přátelsky.

Marietta: „Musím ti říci, že toto plátno se třemi velkými ptáky zobrazuje Otce, Syna a Ducha Svatého. Ježíš mi uvedl, že svatá Trojice je jednota.“

Vzdaluje se vesele a s úsměvem, bez hluku, obklopena svými sestrami. Mě nechává stát u obrazů, které se velmi liší od těch, které znám, které čekají na to, aby je nebeský Mistr podle své vůle dokončil ke své cti a slávě.

Z Maria heute 4/2014 přeložil -mp-

„Modlete se za pastýře církve. Nesou velmi těžké břemeno zodpovědnosti. Nechcete je v tom podpořit? Potřebují vaši pomoc, vaši důvěru, vaši spolupráci. Jak je často pro ně těžké překonávat odpor, rozptylovat nedůvěru, vyrovnávat bezprávi, mírnit utrpení a setkávat se vpravdě s nevěrou slovem a příkladem. Podporujte je ještě více svojí modlitbou. Posílejte jim dobré myšlenky a přání, ctěte a važte si jich a děkujte jim za jejich práci pro moje království lásky. Vy všichni jste přece církev a nesete proto také zodpovědnost za ni a za všechny.

Ve vzájemné zodpovědnosti se může budovat krásné a silné společenství lásky, které přes výšiny a hlubiny ková mohutný, zářivý prsten lásky.

Kdo může pak takové vroucné společenství roztrhnout, kdo váš mír narušit a váš pořádek zranit? Darujte si vzájemně ještě více úcty a důvěry. Důvěra se může stát nosným základem, na němž může láska vystavět svojí nádhernou, nezničitelnou budovu víry, naděje a lásky. Cožpak nebudu přítom s vámi a nepovedu vás, nebudu vás oduševňovat jako vše spojující Srdce božské trojjediné Lásky?“

Ježíš sestře Františce Marii od Ukřižované Lásky

Generální shromáždění Papežských misijních děl

Řím 5.-10. 5. 2014

Na začátku května proběhlo pravidelné Generální shromáždění Papežských misijních děl (PMD), organizované Kongregací pro evangelizaci národů. Konalo se v Římě a zúčastnilo se ho na 120 národních ředitelů PMD ze všech kontinentů. Na jeho úvod vystoupil prefekt Kongregace pro evangelizaci národů, kardinál Fernando Filoni. Prezident PMD a pomocný sekretář Kongregace pro evangelizaci národů, Mons. Protase Rugambwa, připomněl, že PMD jsou jedním z nejdůležitějších nástrojů k udržení vysoké priority misí „ad gentes“ v jednotlivých církvích. Citoval slova papeže Františka, že církev nemá být uzavřena sama do sebe. Má mít na zřeteli chudé, obcházet kolem celého světa a jít zvláště na geografická a antropologická předměstí. Máme být radostnými evangelizátory, šťastnými, rozdávajícími radost evangelia všem. Je pro nás velkým povzbuzením, že můžeme pokračovat v misijní spolupráci, pro kterou jsme byli ustanoveni.

V úvodní studijní části byla zaměřena pozornost na revizi Stanov PMD. Byla přednesena celá řada podnětů, týkajících se např. role a úkolů diecézních a národních ředitelů PMD, využívání moderních technologií, realizace projektů v chudých zemích a definování úkolů i priorit generálních i národních sekretariátů PMD. Aktuální přehled činnosti PMD přednesli příslušní generální sekretáři. Účastníci byli vyzváni, aby s sebou přivezli pokladničky, do kterých děti v rámci Papežského misijního díla děti v jednotlivých zemích šetří finanční prostředky na pomoc chudým. Česká národní kancelář na tomto shromáždění představila dvě nová DVD: „Ugandské Velikonoce“ a „Oázy Perlového ostrova“ ze Srí Lanky. Právě naše filmy mají v rámci celosvětové spolupráce PMD již mnohaletou tradici a je o ně velký zájem. To se potvrdilo i při letošní projekci, kdy o videodokumenty projevíli zájem misijní ředitelé z USA, Španělska, Jihoafrické republiky, Malty, Austrálie, Srí Lanky, Ugandy, Polska atd. Je dobré, že můžeme využíváním moderních me-

diálních technologií přispět k vzájemné světové misijní spolupráci a podpoře trpících ve světě. Protože v brzké době bude na stránkách www.missio.cz spuštěno i misijní kino, přístup k naší misijní videotvorbě bude ještě snazší.

Během shromáždění předal český národní ředitel PMD svému kolegovi do Srí Lanky několik ztvárnění Panny Marie z Lanky (sošku a obrázky). Byl to dárek dětí z ČR, které již v minulém roce na celostátní Misijní kongres dětí v Českých Budějovicích tyto dárky pro děti na Srí Lance přinesly. Zavzpomínaly tak na veliké srílanské poutní místo, kde právě místní lidé mají Pannu Marii z Lanky ve veliké úctě.

Jako každý rok i letos se konala audience u Svatého otce. Právě on národním ředitelům a jejich spolupracovníkům řekl:

„Apoštolskou exhortací *Evangelii gaudium* jsem chtěl vybidnout všechny věřící k novému evangelizačnímu období. Také v naší době je poslání *ad gentes* hybnou silou a projevem dynamismu Církve. Touha evangelizovat »až do končin země«, dosvědčovaná svatými a velkorýsy misionáři, pomáhá všem komunitám uskutečňovat pastoraci, která je účinná a míří navenek, pomáhá v obnově struktur a aktivit. Misionářské působení je paradigmatem každého díla v Církvi. (srov. *Evangelii gaudium*, 15)

Tato misionářská církev, působící v době hlubokých společenských proměn, musí být připravena ke konfrontaci s různými kulturami a světonázory, ale především musí být sama vnitřně proměněna osobním vztahem ke Kristu a kontemplací. Zdrojem obnovy je Kristův Duch. On je tím, kdo dává sílu vydat se na misijní ces-

tu i radost z hlásání, aby Kristovo světlo osvitilo ty, kdo je ještě nepoznali nebo je odmítli. Proto se po nás žádá odvaha »dospět na všechny periferie, které potřebují světlo evangelia« (*Evangelii gaudium*, 21). Nemohou nás zadržet ani naše slabosti, naše hříchy, ani mnoho jiných překážek kladených svědectví a hlásání evangelia. Církev je ze své přirozenosti misionářská a jako taková klade na první místo službu lásky obrácenou ke všem. Vybízáím k přednostní péči o chudé, k udržování otevřených bran církve, aby všichni mohli vejít a nalézt útočiště. Proto se obracím na vás, jako na formátory misijního vědomí místních církví: s trpělivou vytrvalostí pěstujte v lidech misijní spoluzodpovědnost. Lidí hořících nadšením pro Boží království a ochotných vydat se na cestu evangelizace je nesmírně potřeba.“ Takto končil papež svou řeč k národním ředitelům PMD.

Českou republiku v Římě zastupoval národní ředitel PMD P. Jiří Šlégr, jenž Svatému otci předal dárek z ČR – knihu s názvem: *Jak děti pomáhají Svatému otci a dětem v misích*. Publikace, kterou papež ocenil a s radostí přijal, obsahuje 86 obrázků s misijními citáty, které připravily děti z 19 Misijních klubek, dalších společenství a rodin.

Na základě informací z generálních sekretariátů PMD se Česká republika řadí mezi první desítku zemí v Evropě, co se týče výše finančních darů na misie. Samozřejmě, že se těžko konkuruje zemím, jako je Francie, Španělsko, Anglie, Německo a Itálie, ale již řadu let se díky Bohu misijní povědomí a podpora PMD v našich diecézích drží na dobré úrovni. Vedení PMD v čele se Svatým otcem všem dobrodincům a podporovatelům Papežských misijních děl upřímně děkuje. Za všechny živé a zemřelé členy a dobrodince PMD je denně v 17 hodin sloužena ve vatikánské bazilice sv. Petra mše svatá.

Více informací: PMD, 543 51 Špindlerův Mlýn 33 • tel. 499 433 058 nebo 604 838 882 • pmd@missio.cz • www.missio.cz.

P. Jiří Šlégr s papežem Františkem

Na Západě bylo 19. století dobou dynamického rozvoje materiální civilizace a industrializace (zavádění strojní techniky). Byl to věk železa a páry, byla to epocha velkých technických vynálezů, doba vzniku velkých městských center, metropolí. Historikové hovoří o tzv. dlouhém 19. století, které začalo po napoleonských válkách (rok 1815) a skončilo vypuknutím první světové války roku 1914. Byla to doba stabilizace a relativního míru, ačkoliv v ní „nepokorné“ národy, jako Poláci, po zábořích stále bojovaly za svoji nezávislost.

Avšak za tou fasádou blahobytu a pokroku civilizace, která byla na Západě vybudována mezi léty 1815–1914, probíhal proces laicizování společnosti: v Německu, ve Francii, v Itálii, Španělsku a Portugalsku. Je třeba pamatovat na to, že tady jde o „laicizování“, ne o „laicizování se“. Nebyl to žádný automatický proces, nevyhnutelně související například s rozvojem telegrafu, železnic nebo železných mostů. Laicizace – podobně jako telegraf, koleje nebo železné mosty – nevznikla sama od sebe, jejím autorem byl člověk, konkrétní politická centra a konkrétní parlamentní většiny. Ty poslední zase vznikly na podkladě velice specifického, antikatolického světonázoru – názoru na svět, jehož jádrem byla směsice nejružnějších – starých i nových – antikatolických fóbií, stereotypů nebo předsudků. Z toho také vycházela antikatolická propaganda, která v 19. století měla k dispozici prostředky, o nichž mohli předchůdci z doby reformace či osvícení jenom snít: tisk ve vysokých nákladech (včetně značného počtu satirických tiskovin plných karikatur), lavinově se rozvíjející obchod s knihami a navíc – což bylo základem – v západních zemích rychle se rozšiřující alfabetizace společnosti. Krátce řečeno, v 19. století se poprvé objevil tzv. masový čtenář – kterému byly určeny nejenom popisy dalších vynálezů, ale také propaganda zaměřená proti katolíkům.

Úkaz, který není z tohoto světa

V 19. století propaganda sahala po starých, v minulých dobách ověřených motivech. Do takové kategorie patřil i motiv „objevování Ameriky“, tzn. publikování záznamů z cest do zemí, které obývalo převážně katolické společenství, v libe-

Propagandou proti církvi (5)

Pokračování série tematických textů, naposledy uveřejněných ve Světle č. 28/2013

rálním tisku. Vše bylo podřízeno konvenci, kterou dnes známe třeba jen z filmů *Lonely Planet* – průzkum jakoby známé, avšak zase tak úplně neobjevené pevniny (provincie, oblasti).

Autoři takovýchto líčení se vydávali na cestu už plni antikatolických stereotypů. Putování je nemělo vzdělávat, ale utvrzovat a potvrzovat jejich fobie. Ke čtenářům směřovalo takovéto sdělení: Pohleďte, jací hlupáci žijí nedaleko od vás!

Například Johann Gustav Droysen – vynikající pruský historik a zároveň rozhodný sympatizátor německého liberálního hnutí – po návratu z cesty po katolickém Bavorsku v 2. polovině 50. let 19. století v jednom dopise napsal: „Bezpochyby ten pohanský katolicismus mám lépe odpovídat a je jimi akceptován než protestantismus, který po každém vyžaduje nápravu, práci na sobě a zdokonalování se.“

Pro francouzské liberály a radikály, kteří na přelomu 19. a 20. století podporovali radikální laicizaci třetí republiky, hrála roli podobnou Bavorsku Bretaň, obývaná sedláky, kteří po staletí nezlomně setrvali ve víře svých otců. To byl dostačující argument pro to, aby byl tento kraj vnímán jako území „oddělující se“ od ostat-

ní Francie. Na počátku 20. století Émile Zola – vynikající francouzský spisovatel a nadšený stoupenec politiky laicizace – přesvědčoval v jednom ze svých románů, že Bretaňci jsou „národem mučedníků, žijících jakoby tisíc mil vzdáleni od současné Francie“. Katolické náboženství „nad tou omezenou myslí vládne prostřednictvím strachu“ a zbožnost Bretaňců „je veskrze prosáklá strachem a pokorou: proto z ní proráží smutek, který připomíná zármutek divochů, žijících v obavách z bouří nad jejich hlavami“.

V současných zkoumáních fenoménu antikatolicismu je pozornost věnována také jevu „orientalizace katolicismu“, využívané především pruskými a německými liberály. V zájmu co nejvíce zvýraznit efekt „cizosti“ katolicismu v Německu porovnávali katolickou kulturu a liturgii s orientálními civilizacemi. Šlo o to, vštípit odběratelům dvě informace: katolicismus stejně jako v Orientu znamená apatii a katolicismus tak jako v Orientu znamená smyslovost. Nikdo jiný než Georg Hegel na svých davy navštěvovaných přednáškách v Berlíně (ve 20. letech 19. století) nepřesvědčoval posluchačstvo o podobnosti katolicismu a hinduistických kultur v tomto oboru.

Časem se ukázalo, že katolíci se také od ostatních obyvatel liší, pokud jde o rasu. V roce 1895 podnikl cestu po Velkopolsku Max Weber – vycházející hvězda německé sociologie, politicky se sblízkující s prostředím německých liberálů. Po návratu tvrdil, že vyšší civilizační úroveň německé (protestantské) společnosti nad Wartou ve srovnání s Poláky (katolíky) vyplývá nejenom z rozdílu vyznání, ale rovněž „z odlišnosti fyzických a psychických rasových znaků“.

Následně roku 1896 liberální časopis *Badische Landeszeitung* naprosto vážně tvrdil, že protestanti, protože jsou „dlouholebí“, jsou inteligentnější než katolíci (Němci), kteří jsou zpravidla „kulatolebí“.

(Pokračování)

Johann Gustav Droysen

Z *Mitujcie się!* 4/2013 přeložila -vv-

Pondělí 26. 5. 2014: 6:05 Vatican magazine (769. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** V souvislostech (55. díl) **6:55** V pohorách po horách – Krúpova hoľa **7:10** Cévní mozková příhoda – problém současnosti **7:25** Přejeme si... **7:40** Jezuité o: Ignác z Loyoly **8:00** Studio František: Modlitba Sv. otce u Zdi nářků v Jeruzalémě, návštěva památníku Yad Vashem, návštěva u hlavních rabinů; návštěva v prezidentském paláci [L] **11:45** Bible pro nejmenší: To nejlepší nakonec **11:50** Sedmihlásky – Ja sem maly koledničiek **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Nezmaří & Symfonický orchestr ZUŠ Uničov na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 [P] **13:00** Hľadanie: Festival Lumen [P] **13:35** Noční univerzita: PhLic. Kateřina Lachmanová, Th.D. – Milosrdenství je akční **14:30** Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel **14:55** Studio František: Sv. otec v kostele Getsemany [L] **16:20** Pouť papeže Františka do Svaté země: Mše svatá ve Večeřadle v Jeruzalémě. [L] **18:00** Studio František [L] **19:00** Pouť papeže Františka do Svaté země: Závěrečný ceremoniál na letišti v Tel Avivu [L] **19:20** Ars Vaticana (28. díl) **19:30** Salesiánský magazín [P] **19:45** Zprávy z Věčného města: 26. 5. 2014 [P] **20:00** Klapka s ... (84. díl) [P] **21:00** Krasohled (6. díl) [P] **21:30** 20 let Studia Telepace (1. díl) [P] **22:05** Vzduch a naše zdraví (1. díl) [P] **22:25** Noční univerzita: Prof. Blanka Říhová, DrSc. – Imunitní systém a co dokáže **23:35** Vatican magazine (769. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:10** Noc kostelů 2014.

Úterý 27. 5. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 26. 5. 2014 **6:15** Janáčkův máj 2010 – Záznam koncertu z Domu kultury města Ostravy **7:40** Papež František, papež lidí **8:30** Přejeme si... **8:50** Budu pomáhat: Pestrá společnost, o.p.s. **8:55** Krásné slovo otce Špidlika (1. díl) **10:00** Vatican magazine (769. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: Prof. Blanka Říhová, DrSc. – Imunitní systém a co dokáže **11:40** Sedmihlásky – Ja sem maly koledničiek **11:45** Bible pro nejmenší: To nejlepší nakonec **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (22. díl): Dechovka **12:35** Zprávy z Věčného města: 26. 5. 2014 **12:45** Ars Vaticana (28. díl) **12:55** Bratr Prem Bhai **13:05** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **13:20** Salesiánský magazín **13:40** V pohorách po horách – Krúpova hoľa **13:50** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frydku **14:25** Noc kostelů 2014 **16:00** Přejeme si... **16:15** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky [P] **16:55** Doteky času a kamene **17:15** BET LECHEM – vnitřní domov (25. díl): Arakcheyeva Oksana Borisovna **17:30** Salesiáni na Kubě **17:50** Obec Plavnica **18:00** Cirkus Noeland (13. díl) **18:30** Náš lišáček Leon (1. díl): Rybolov [P] **18:40** Sedmihlásky – Ja sem maly koledničiek **18:45** Hermie a lhářka Flo **19:10** NOEkreace (228. díl) **19:20** Kouzlo štipkých varhan **19:35** Zpravodajské Noeviny: 27. 5. 2014 [P] **20:00** Na pořadu rodina – Kdo si počká, ten se dočká ... [L] **21:05** Jezuité o: Ignác z Loyoly **21:30** 20 let Studia Telepace (2. díl) [P] **22:05** Zpravodajské Noeviny: 27. 5. 2014 **22:20** Zprávy z Věčného města: 26. 5. 2014 **22:30** Přejeme si... **22:45** Plavební stupeň Přelouč **23:00** Terra Santa News: 21. 5. 2014 **23:20** Zvečnené šupolím **23:35** Rok vína **0:05** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (95. díl).

Středa 28. 5. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 27. 5. 2014 **6:20** Noční univerzita: PhLic. Kateřina Lachmanová, Th.D. – Milosrdenství je akční **7:15** NOEkreace (228. díl) **7:30** Vzduch a naše zdraví (1. díl) **7:50** Ars Vaticana (28. díl) **8:00** Outdoor Films s Heřmanem Volšem **9:35** Zprávy z Věčného města: 26. 5. 2014 **9:45** NOEkreace (228. díl) **10:00** Generální audience [L] **11:25** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **11:40** Sedmihlásky – Ja sem maly koledničiek **11:45** Náš lišáček

Leon (1. díl): Rybolov **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Hlubinami vesmíru s doc. Alenou Šolcovou, o historii astronomie, 1. díl **13:30** Na koberečku **13:40** Klapka s ... (84. díl) **14:40** Jezuité o: Ignác z Loyoly **15:00** Dům nejen ze skla (6. díl) **16:05** Zpravodajské Noeviny: 27. 5. 2014 **16:20** Krasohled (6. díl) **16:50** K Teen cez pervitín **17:00** Můj Bůh a Walter: Vatikán [P] **17:15** Vatican magazine (769. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **17:45** Zprávy z Věčného města: 26. 5. 2014 **18:00** Charita ve středu [L] **19:00** Sedmihlásky – Ja sem maly koledničiek **19:05** Náš lišáček Leon (2. díl): Vánoce lišáka Leona [P] **19:15** Terra Santa News: 28. 5. 2014 [P] **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** BET LECHEM – vnitřní domov (33. díl) [P] **21:20** 20 let Studia Telepace (3. díl) [P] **21:55** Noční univerzita: Prof. Blanka Říhová, DrSc. – Dotazy k přednášce o imunitním systému [P] **22:50** Generální audience papeže [P] **23:20** Salesiánský magazín **23:35** Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel **0:05** Janáčkův máj 2010 – Záznam koncertu z Domu kultury města Ostravy.

Čtvrtek 29. 5. 2014: 6:05 Hľadanie: Festival Lumen **6:30** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **7:15** BET LECHEM – vnitřní domov (33. díl) **7:30** Platinové písničky (22. díl): Dechovka **8:05** Noc kostelů 2014 **9:35** Terra Santa News: 28. 5. 2014 **10:05** Živě s biskupem: kardinál Miloslav Vlk **11:20** Přejeme si... **11:35** Sedmihlásky – Ja sem maly koledničiek **11:40** Náš lišáček Leon (2. díl): Vánoce lišáka Leona **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Na pořadu rodina – Kdo si počká, ten se dočká ... **13:30** Generální audience papeže **14:05** Harfa Noemova (18. díl) **14:30** Učedníci a misionáři **15:40** Zpravodajské Noeviny: 27. 5. 2014 **16:05** Kultura života – Bioetika: Původ bioetiky [P] **16:35** V pohorách po horách – Krúpova hoľa **16:45** Ars Vaticana (27. díl) [P] **16:55** Papež František, papež lidí **17:45** NOEkreace (228. díl) **18:05** Hermie a lhářka Flo **18:30** Náš lišáček Leon (3. díl): Hružostrašná noc [P] **18:40** Sedmihlásky – Ja sem maly koledničiek **18:45** Budu pomáhat: Dílna Eliáš [P] **18:50** Sozopol **19:00** Janáčkův máj: Bohuslav Matěj Černohorský a jeho pokračovatelé [L] **20:15** 100 let na Svatém Hostýně: Sto let od korunovace milostné sochy Panny Marie Svatohostýnské **21:05** Kus dřeva ze stromu: Borovice [P] **21:20** 20 let Studia Telepace (4. díl) [P] **21:50** Přejeme si... **22:10** Zpravodajské Noeviny: 29. 5. 2014 **22:25** P. S. **22:35** Vatican magazine (769. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:05** Krasohled (6. díl) **23:35** Organ v nebi **0:05** Zpravodajské Noeviny: 29. 5. 2014 **0:20** Můj Bůh a Walter: Vatikán **0:35** Cévní mozková příhoda – problém současnosti.

Pátek 30. 5. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 29. 5. 2014 **6:20** NOEkreace (228. díl) **6:30** Krasohled (6. díl) **7:00** Jde o život (8. díl): Svátosti **8:35** Salesiánský magazín **8:50** Svatohostýnská Hubertská pouť **9:00** Noční univerzita: Prof. Blanka Říhová, DrSc. – Dotazy k přednášce o imunitním systému **10:00** Na koberečku **10:10** Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel **10:35** Klapka s ... (84. díl) **11:40** Sedmihlásky – Ja sem maly koledničiek **11:45** Náš lišáček Leon (3. díl): Hružostrašná noc **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Ars Vaticana (27. díl) **12:55** Přejeme si... **13:10** BET LECHEM – vnitřní domov (33. díl) **13:30** Nezmaří & Symfonický orchestr ZUŠ Uničov na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 **14:25** Organ v nebi **14:50** Hudební magazín Mezi pražci **15:30** Hľadanie: Festival Lumen **16:00** Zpravodajské Noeviny: 29. 5. 2014 **16:15** Malování jehlou **16:25** Vzduch a naše zdraví (1. díl) **16:50** Na pořadu rodina – Kdo si počká, ten se dočká ... **18:00** Cirkus Noeland (13. díl) **18:30** Náš lišáček Leon (4. díl): Na pláži [P] **18:40**

Sedmihlásky – Ja sem maly koledničiek **18:45** Můj Bůh a Walter: Vatikán **19:00** Kus dřeva ze stromu: Borovice **19:15** Zprávy z Věčného města: 30. 5. 2014 [P] **19:25** Odkaz předků (6. díl): Knězpole [P] **19:40** Přejeme si... **20:00** Kulatý stůl: Papež František [L] **21:30** 20 let Studia Telepace (5. díl) [P] **22:05** Nedělní čtení: 7. neděle velikonoční [P] **22:35** Papež František, papež lidí **23:25** V pohorách po horách – Krúpova hoľa **23:35** Kultura života – Bioetika: Původ bioetiky **0:10** Dům nejen ze skla (6. díl).

Sobota 31. 5. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 30. 5. 2014 **6:15** Odkaz předků (6. díl): Knězpole **6:28** Kultura života – Bioetika: Původ bioetiky **6:58** BET LECHEM – vnitřní domov (33. díl) **7:15** Organ v nebi **7:40** Jezuité o: Ignác z Loyoly **8:00** Cirkus Noeland (13. díl) **8:30** Sedmihlásky – Ja sem maly koledničiek **8:35** Hermie a lhářka Flo **9:00** Salesiánský magazín **9:15** Můj Bůh a Walter: Vatikán **9:30** Krasohled (6. díl) **10:00** 1. ročník pouti valašských dechových kapel na Sv. Hostýně **10:15** Mše svatá: Pouť Rádia Proglas a TV NOE na Svatém Hostýně 2014 [L] **11:30** Mariánské korunovace v dějinách **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:10** P. S. [P] **12:20** V pohorách po horách – Smrk [P] **12:30** Nedělní čtení: 7. neděle velikonoční **13:00** Učedníci a misionáři **13:35** Přejeme si... **13:50** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **14:30** Terra Santa News: 28. 5. 2014 **14:50** NOEkreace (228. díl) **15:00** Kouzlo štipkých varhan **15:15** Platinové písničky (22. díl): Dechovka **15:50** Odkaz předků (6. díl): Knězpole **16:05** 100 let na Svatém Hostýně: Sto let od korunovace milostné sochy Panny Marie Svatohostýnské **16:55** Krásné slovo otce Špidlika (1. díl) **18:00** Duchovní malby (9. díl): Svatí [P] **18:25** Sedmihlásky – Ja sem maly koledničiek **18:30** Náš lišáček Leon (4. díl): Na pláži **18:40** Na pořadu rodina – Kdo si počká, ten se dočká ... **19:40** V souvislostech (56. díl) [P] **20:05** Outdoor Films s Otakarem Brandosem [P] **21:40** 20 let Studia Telepace (6. díl) [P] **22:10** Tajemství Jana Pavla II.: Z Fatimy k pádu komunismu **22:55** Budu pomáhat: Dílna Eliáš **23:00** Noční univerzita: PhLic. Kateřina Lachmanová, Th.D. – Milosrdenství je akční **0:00** Nezmaří & Symfonický orchestr ZUŠ Uničov na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 **0:55** Zpravodajské Noeviny: 29. 5. 2014.

Neděle 1. 6. 2014: 6:15 100 let na Svatém Hostýně: Sto let od korunovace milostné sochy Panny Marie Svatohostýnské **7:05** Ars Vaticana (27. díl) **7:15** Charita ve středu **8:15** Malování jehlou **8:25** Hľadanie: Festival Lumen **8:50** Krásné slovo otce Špidlika (1. díl) **9:50** Zprávy z Věčného města: 30. 5. 2014 **10:15** Mše svatá z baziliky Nanebevzetí Panny Marie na Sv. Hostýně [L] **11:25** Osmý tón Svatého Hostýna **11:45** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (56. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:35** Platinové písničky (23. díl): Dechovka **14:05** Outdoor Films s Otakarem Brandosem **15:35** Budu pomáhat: Dílna Eliáš **15:40** Vatican magazine (770. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **16:15** NOEkreace (229. díl) [P] **16:25** Hermie a ustrašený pavouk [P] **16:55** Sedmihlásky – Stromečku březový [P] **17:00** Cirkus Noeland (14. díl) [P] **17:30** Můj Bůh a Walter: Vatikán **17:45** Přejeme si... [P] **18:00** Muzikanti, hrajte [L] **19:00** Noční univerzita: Prof. Blanka Říhová, DrSc. – Dotazy k přednášce o imunitním systému **20:00** Zahajovací ceremoniál Mezinárodních salesiánských sportovních her 2014 **21:15** Jezuitské redukce v Paraguayi **21:30** 20 let Studia Telepace (7. díl) **22:05** V souvislostech (56. díl) **22:25** Na pořadu rodina – Kdo si počká, ten se dočká ... **23:25** Nedělní čtení: 7. neděle velikonoční **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:10** Zpravodajský souhrn týdne.

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH 7. června 2014 s P. Petrem Plášilem, farářem v Táboře: Panna Maria a Duch Svatý.

Program: 16.00 hod. modlitba klokotských zpívaných hodin • 16.30 hod. růženec a svátost smíření • 17.00 hod. mše svatá. Poté: svátostné pozhánání a možnost vykonat pouť ke kapli Dobrá Voda. Srdečně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a oblati Panny Marie Neposkvrněné.

Přijměte srdečné pozvání na

3. SETKÁNÍ VDOV s Mons. Tomášem Galisem, biskupem žilinským – ŠTÍPA, 12. ČERVNA 2014

Program: 9.30–10.00 hod. modlitba svatého růžence • 10.00–11.00 hod. mše svatá v kostele • 11.00–11.20 hod. hudební zastavení (violové sólo) • 11.20–11.45 hod. slovo otce biskupa • 11.45–12.15 hod. svědectví vdov • 12.15–14.00 hod. polední volno: malé pohoštění (nabídne farnost) – svátost smíření, duchovní pohovor, sdílení – k dispozici právník, psycholog, pracovník sociálního odboru – prohlídka kostela • 14.00–14.50 hod. „Jak nacházet radost ze života“ – Doc. Dr. Michal Altrichter SJ, ThD. • 14.50–15.15 hod. dotazy, připomínky, další aktivity – CPR Olomouc • 15.15–15.45 hod. adorace a svátostné pozhánání.

Na setkání se přihlaste do konce května 2014 na níže uvedené e-maily nebo telefonicky. Těší se na vás přípravný tým. Setkání se uskuteční pod záštitou Mons. Jana Graubnera, arcibiskupa olomouckého.

Kontakty: apanakova@volny.cz; tel. 604 252 629 • vdovy@arcibol.cz; tel. 605 274 915.

Odjezdy autobusů ze Zlína: MHD – nám. Práce – Štípa škola – 8.58 hod. (č. 34), 9.38 hod. (č. 36); ČSAD – 5. nást. – Štípa kostel 9.20 hod.; mimořádný spoj – odstavňá plocha u autobusového nádraží 9.30 hod. – bude označen.

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na **přednášku profesora Evžena Kindlera s názvem CO ZNAMENÁ ŠEST DNÍ STVOŘENÍ VE SVĚTLE POZNATKŮ MODERNÍ VĚDY**, která se bude konat **v úterý 3. června 2014 v 18 hodin** v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Římskokatolická farnost Klášterec nad Orlicí a Sdružení Anny Bohuslavy Tomanové srdečně zvou na **SETKÁNÍ PŘÁTEL ANNY BOHUSLAVY TOMANOVÉ dne 21. června 2014 v Klášterci nad Orlicí. Tématem setkání bude: Anička a kněžství.** Letošní setkání je zároveň přípravou na putování relikvie srdce sv. faráře arského v naší zemi v září 2014.

Stigmatizovaná Anička Tomanová (1907–1957) své životní utrpení obětovala především za kněžská povolání, „za čisté, svaté kněžství“. Vynikala láskou ke svátostnému Spasiteli a k Matce Boží, s nimiž tajemně hovořila i v četných extázích. Když byl její bratr vysvěcen na kněze, obdržela všechna stigmata. Její život se vyznačoval velkou láskou ke kněžství, pokorou a poslušností. Na její přímluvu docházelo k zázrakům a i dnes se věřícím dostává podivuhodného vyslyšení.

Program setkání: 10.00 hod. – mše svatá ve starobylém kláštereckém kostele Nejsvětější Trojice • pobožnost u hrobu Anny B. Tomanové • společné občerstvení • přednáška PhDr. Radomíra Malého: Doba sv. faráře arského • svědectví o loňském uzdravení • představení životopisné knihy • koncert duchovní hudby s katechezí (P. Mgr. MgA. Jaroslav Konečný a prof. Jaroslav Vodrážka) • svátostné pozhánání. Předpokládán konec setkání je asi v 17.00 hod.

Přijďte podpořit ve spojení s Aničkou své duchovní úsilí i obnovu našeho národa a Církve a prožít, že „obec věřících má jedno srdce a jednu duši v Bohu“!

Informaci o možnosti společné dopravy z různých oblastí podá Mgr. Simona Nagyová na tel. 777 882 197.

Liturgická čtení

Neděle 25. 5. – 6. neděle velikonoční
1. čt.: Sk 8,5–8.14–17
Ž 66(65),1–3a.4–5.6–7a.16+20
Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země! Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: 1 Petr 3,15–18
Ev.: Jan 14,15–21
Slovo na den: *Vy ve mně, jako já ve vás.*

Pondělí 26. 5. – památka sv. Filipa Neriho
1. čt.: Sk 16,11–15
Ž 149,1–2.3–4.5–6a+9b
Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 15,26–16,4a
Slovo na den: *Kdo vás zabije, bude si smyslet, že tím uctívá Boha.*

Úterý 27. 5. – nez. pam. sv. Augustina z Canterbury (v plzeňské diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)
1. čt.: Sk 16,22–34
Ž 138(137),1–2a.2bc–3.7c–8
Odp.: 7c (*Zachraňuje mě tvá pravice, Hospodine. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,5–11
Slovo na den: *Vládce tohoto světa je už odsouzen.*

Středa 28. 5. – ferie
1. čt.: Sk 17,15.22–18,1
Ž 148,1–2.11–12.13–14a.14bc
Odp.: *Nebe i země jsou plny tvé slávy. Nebo: Aleluja.*
Ev.: Jan 16,12–15
Slovo na den: *Všechno, co má Otec, je moje.*

Čtvrtek 29. 5. – slavnost Nanebevstoupení Páně
1. čt.: Sk 1,1–11
Ž 47(46),2–3.6–7.8–9
Odp.: 6 (*Bůh se vznáší za jásetu, Hospodin vystupuje za hlaholu trub. Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: Ef 1,17–23
Ev.: Mt 28,16–20
Slovo na den: *Veškerá moc na nebi i na zemi.*

Pátek 30. 5. – nez. pam. sv. Zdislavy (v českých diecézích a v brněnské diecézi památka, v litoměřické diecézi svátek)
1. čt.: Sk 18,9–18
Ž 47(46),2–3.4–5.6–7
Odp.: 8a (*Bůh je králem celého světa. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,20–23a
Slovo na den: *Nemyslí už na bolest.*

Sobota 31. 5. – svátek Navštívení Panny Marie
1. čt.: Sof 3,14–18 nebo Řím 12,9–16a
Iz 12,2–3.4bcd.5–6
Odp.: 6b (*Vládne nad vámi Svatý Izraele.*)
Ev.: Lk 1,39–56
Slovo na den: *Živě a radostně.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY**24. – 31. KVĚTNA 2014**

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 25. 5.		PO 26. 5.		ÚT 27. 5.		ST 28. 5.		ČT 29. 5.		PÁ 30. 5.		SO 31. 5.			
Antifona	518	582	1722	1941	518	582	518	582	632	711	1768	1990	1378	1544		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	518	582	1723	1941	518	582	518	582	632	711	1376	1540	1378	1544		
Antifony	611	687	935	1046	950	1062	965	1079	633	712	998	1541	1379	1545		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	813	914	998	914	813	914		
Krátké čtení a zpěv	611	687	1724	1942	618	695	621	699	633	712	1770	1541	1380	1546		
Antifona k Zach. kantiku	611	688	1724	1943	618	695	622	699	633	712	1376	1542	1380	1546		
Prosby	612	688	1724	1943	619	696	622	699	633	712	1771	1992	1380	1546		
Závěrečná modlitba	612	689	1375	1539	1375	1539	622	700	634	713	1377	1542	1381	1547		
Modlitba během dne:																
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	634	713	643	723	643	723		
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	635	714	643	723	643	723		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	635	714	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	612	689	616	693	619	696	622	700	637	716	646	726	1381	1547		
Závěrečná modlitba	612	689	616	693	619	696	622	700	634	713	645	726	1381	1547		
Nešpory:																
	SO 24. 5.															
Hymnus	517	581	517	581	1727	1946	517	581	628	707	628	707	1377	1542	641	721
Antifony	609	686	613	690	945	1057	960	1073	629	708	638	717	1009	1543	652	734
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	629	708	638	717	1009	1997	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	609	686	613	690	1730	1949	620	697	630	710	639	719	1777	1643	652	734
Ant. ke kant. P. M.	610	686	614	691	1731	1950	620	698	631	710	640	719	1377	1543	653	734
Prosby	610	687	614	691	1731	1950	621	698	631	710	640	720	1778	2000	653	735
Záv. modlitba	612	689	612	689	1375	1539	1375	1539	634	713	634	713	1377	1542	655	737
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398	1238	1374

NOVINKY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

NEJSILNĚJŠÍ ZBRAŇ • EMIL KAPAUN, VOJENSKÝ KAPLAN A HRDINA KOREJSKÉ VÁLKY

Roy Wenzl, Travis Heying • Z angličtiny přeložil Tomáš Audy • Revize překladu a redakce Šárka Vorková

Otec Emil Joseph Kapaun (1916–1951), americký vojenský kaplan s českým jménem i českými kořeny, je jednou ze světých postav korejského konfliktu v 50. letech 20. století. S jeho nevšedním životem se mohou v této publikaci seznámit i čeští čtenáři. Jeho příběh se zpočátku odvíjel zcela obyčejně a nenápadně. Svou odvahu, obětavost i poctivě žitou víru prokázal tento muž v plné míře až tváří v tvář protivníkům na bojištích v komunisty ovládané Severní Koreji. Kapaun byl řadě svých spolubojovníků posilou, mnohým z nich dokonce zachránil život, o čemž svědčí i tato kniha. Od roku 1993 probíhá jeho kanonizační proces. Posmrtně se mu dostalo i nejvyššího amerického vojenského vyznamenání.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., 127x190 mm, 144 stran + 24 stran obrazové přílohy, 239 Kč

OTEC PIO • POSELSTVÍ BOŽÍ LÁSKY

Sestaveno ve spolupráci se Sekulárním institutem Servi della Sofferenza

Hlavním zdrojem odhalujícím hlubokou duchovnost i originální osobnost Otce Pia je jeho korespondence. Právě z ní jsou vybrány myšlenky v této brožurce, která umožňuje čtenáři nahléd-

nout do velkého duchovního bohatství tohoto oblíbeného světce. Brožurka obsahuje i nověnu a litanie ke svatému Otci Piovi.

Paulínky • Brož., 82x115 mm, křídový papír, 48 stran, 35 Kč

SÍLA MODLITBY TEENAGERA

Stormie Omartianová • Z angličtiny přeložila Magdaléna Šobánková

Autorka přesvědčivě mladým lidem vysvětluje, jak velkou moc může mít i v jejich životě modlitba, a také to, že pro každého má Bůh připraven životní plán. Dotýká se všech základních problémů teenagerů a svůj text, graficky pro mladé velmi atraktivní, prokládá autentickými výroky teenagerů, s nimiž dlouhodobě pracovala. Vše je doplněno biblickými pasážemi a podněty k dalšímu přemýšlení.

Paulínky • Brož., 135x205 mm, 240 stran, 199 Kč

MŮJ ŽIVOT BEZE MNE • HLEDÁNÍ VLASTNÍ IDENTITY

Osvaldo Poli • Z italských přeložily Alena Režná a Kateřina Lachmanová • Odpovědní redaktori Tereza Hubáčková a Richard Straberger

Co znamená být sám sebou a žít v souladu se svou nejhlubší přirozeností? Jaká kontrolka se rozsvítí, když sami sebe ztrácíme, když se sami sobě odcizujeme? Je možné znovu se najít? Ale jak? Na základě podobných otázek vznikly úvahy v této knize, které by chtěly dát odpověď na touhu po autentičtějším a plnějším životě. Autor je italský psycholog a psychoterapeut.

Karmelitánské nakladatelství Brož., 137x195 mm, 208 stran, 229 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1